

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

VorBank

Handelsbankens husorgan
Nr. 5, december 1987
34. årgang

Projekt Lønsomhed

Nye chefer udnævnt

Direktør Birte Roll Brandt er udnævnt til chef for 'private' – det hovedleverancesystem, der skal betjene privatkunder og mindre erhverv.

Direktør Per Asbjørn Nielsen er udnævnt til chef for erhvervskundeområdet. Per Asbjørn Nielsen har samtidig påtaget sig arbejdet med opbygningen af det nye system, der i fremtiden skal betjene 'storkunder'. Han fortsætter endvidere som chef for den nuværende erhvervsafdeling.

Birte Brandt og Per Asbjørn Nielsen har samtidig overtaget ansvaret for produkter og produktudvikling.

Kontorcheferne Alex Rasmussen og Steen Hansen er udnævnt til afdelingsdirektører. De er allerede i gang med nye opgaver i forbindelse med Projekt Lønsomhed (øer) og er nu frigjort fra deres hidtidige opgaver i Division Danmark, så de helt kan hellige sig de nye.

Birte Roll Brandt

Per Asbjørn Nielsen

Alex Rasmussen

Steen Hansen

ET MUSEUM MED FREMTID I

AF PER Blichfeldt

Kort ind i det nye år sker der en lille kulturhistorisk begivenhed i Læderstræde 34. Da slår Handelsbankens Museum for alvor portene op for offentligheden.

Op ad trappen, til 1. sal – en venlig mand åbner døren, og ind træder man i et stykke lys-levende Handelsbankhistorie.

Kolleger, kunder, ja alle interesserede kan glæde sig til at opleve mødet med dette museum, hvor alle genstande er originale, og hvor alt er indrettet med

stor smagfuldhed.

Primus motor bag etableringen af museet er museumschef Flemming Falk-Hansen, der gennem mange år nidkært har opstøvet og indsamlet de mange effekter, og som i løbet af de sidste to år for alvor har fået mulighed for at fuldføre sit store arbejde.

Museumschef Flemming Falk-Hansen er klar til sammen med kassereren at tage imod publikum.

Foto: Søren Rud/ALFA

Fortiden lever

– Den, der ikke har rod i sin fortid, har heller ingen fragt ind i fremtiden, plejer jeg at sige, og det historiske har altid interesseret mig stærkt, siger Flemming Falk-Hansen til Vor Bank.

– Til daglig tænker vi måske ikke så meget på alle de mange mennesker, der har bygget sten på sten fra dengang i 1873, da banken blev grundlagt og til i dag, da vi er en af landets rigtig store virksomheder. Heldigvis var der dengang mange, der havde hang til at gemme. Uden dem havde det været umuligt at udstyre museet så komplet, som vi faktisk har været i stand til. Det var dengang, vi endnu ikke havde taget hul på smid-væk-kulturen, bemærker Falk-Hansen.

Men tilbage til banklokalet, der kunne være en kombination af St. Kongensgade-afdelingen med islet af Randers og Odense-filialerne, sådan som de så ud ved århundredskiftet.

Falk-Hansen lægger vægt på at understrege, at vi ikke befinder os i et *bank-*

museum med en ophobning af alskens effekter gennem tiderne, men netop i et *Handelsbank*-museum med smagfuldt udvalgte møbler og effekter, som alle har været i Handelsbankens brug, og som alle er originale.

Unikt publikumsareal

Navnlig publikumsarealet er unikt: På skranken med de flotte søjleben de gedigne messingstandere, der fortæller kunderne, hvad der foregår bag skrankerne. Mange vil i øvrigt nikke genkendende til netop disse skilte: Jo, den er god nok! – det er dem fra »Matador«! – det flotte smedjernsskilt med vor banks navn i jugendstil ligesom stumtjeneren med paraplystativet. I det hele taget var der tænkt på kundernes behagelighed (også dengang), hvad man bl.a. kan forvise sig om ved at tage plads i de to fornemt udskårne stole med skindbe-træk, der står på hver sin side af den smukke skrivepult med fint skrivetøj, pen og blækhus, som i generationer

har betjent Handelsbankens kunder. Og mens vi er ved betjeningen: Til de (lidt finere) kunders rådighed har vi den beredvillige bankbetjent – eller bankbud, som det hed dengang – stout og præsentabel og i smuk sort uniform – parat med nøgleknippet til at lukke »boxerne« op for de mere velbeslåede kunder.

Kigger man ned i selve ekspeditionslokalet, slår det én, hvorledes tingene gentager sig – i det mindste indretnings-arkitektonisk set. Ingen skranke og »tal-her«-luger, men en datidig virkeliggørelse af begrebet »den åbne bank«, som Handelsbanken så stærkt har arbejdet for i 70'erne og 80'erne.

Snapsen var for billig!

Som vi senere skal vende tilbage til, er indsamling og vedligeholdelse af bankens arkivalier en af grundstenene i museets virke, og hvis vi går inden for skranken til kassererens skrivebord, ligger opslået en af de vigtigste: bankens første kassebog fra 1873. I det hele

fungere. Det gælder »franskbrødet« (forklaring følger ved besøg på museet), hæftemaskinerne, penne og penneholdere, ja, såmænd også lædermappen fra 1890, der gennem 45 år blev brugt til afhentning af post på Købmagergades postkontor. Vi skal ikke her gennemgå hele banklokalet – blot sluttelig bemærke, at vi inde i ekspeditionsområdet har to smukke figurer af en kasserer og en fuldmægtig – og, som Falk-Hansen bemærker, han har aldrig haft bøvl med hverken dem eller bankbetjenten!

Fra Jørgen Pedersens bondegård

Træder man ind i det næste rum, træder man ind i en anden verden! Nu er vi i ca. 1930, ude på landet, ja faktisk midt inde i Jørgen Pedersens bondegård på Reersø – det, der hed et kon-

rie, og ikke mindst museets arkiver, som bl.a. rummer direktionens korrespondance de første 60 år af bankens levetid og meget, meget mere.

Kilder til bankhistorien

– Vi arbejder nu på at få det hele på EDB, og her er virkelig »gefundenes Fressen« for studerende og andre, der gerne vil fordybe sig i dansk bankhistorie. Men her er også kilder til alskens personalhistorie, for her findes oplysninger om alle de gode folk i banken, som gik forud for os. Et uhyre spændende materiale, som også til sin tid vil komme den udvalgte tilgode, der skal skrive Handelsbankens historie, siger museumschefen. I det hele taget har vi i hele anlægget lagt vægt på det levende, på det menneskelige aspekt. Det er ikke noget teknisk mu-

Et kig ind i Jørgen Pedersens bondegård: Kontorlokale fra Reersø, ca. 1930.

taget er samlingen af bankens første »bøger« interessant. Der er aktiebøger, hovedbøger og såmænd også en skudsmål-bog, der rummer meget spændende stof for den, som holder af at lade den historiske fantasi spille. F.eks. om Brændevinsbrænderen i X-købing, som hovedkontoret advarer imod, mens den lokale hjemmelsmand har en ganske anderledes positiv opfattelse af situationen – dog indrømmer han, at det er vanskeligt at bedømme en sådan mands soliditet og bemærker, at priserne på den producerede brændevin er faldet »formedelst den velkendte overproduktion af denne artikel« – det skulle blot have været i vore dage, ville nogen måske sige! Under alle omstændigheder ville det jo nok være blevet anderledes formuleret i »Ribers«.

For os, der er vokset op i den elektroniske tidsalder, er den håndplukkede samling af bank-remedier, som står fordelt på borde og pulte, måske særlig interessant. Alle er de fra omkring år 1900, gedigne sager, som stadig kan

tor, forløberen for bl.a. bankbussen. Bestyreren skulle selvsagt være en aget borger (gårdejer, købmand eller møller, f.eks.), og han havde en vis limit at gøre godt med. Også her er alt inventar originalt, hvad man kan forvise sig om ved at kigge på fotos af interiøret fra dengang. I det hele taget er der rundt om i museet mange gode og velbevarede fotos fra datidens bankverden. Museet kan også fremvise et ægte bestyrelsesværelse fra 1900 samt en spændende samling af forskelligt maskinel (bogholderimaskiner, skrivemaskiner, osv.) fra 90'erne og op til EDB-alderen. Endelig er der en velfungerende foredragsal, hvor man kan få summeret bankens historie op, men som selvfølgelig også giver mulighed for foredrag i andre sammenhænge.

Falk-Hansen lægger stor vægt på den mindre visuelle del af museet, som er for feinschmeckere, og som falder i to dele. Biblioteket, som med sine mange hundrede bind rummer vægtige kilder til belysning af europæisk bankhisto-

seum, understreger han.

– Med åbningen af dette museum tror jeg, vi har fået nogle PR-mæssige strenge at spille på, som andre ikke har, siger Falk-Hansen. Vi har fået noget, som har almen interesse for alle samfundsgrupper, og som kan belyse banken fra flere vinkler. Vi kan interessere både skoleklasser, pensionistforeninger og historikere. Og ikke at forglemme: Afdelinger og filialer har fået noget, de kan vise frem i forbindelse med kundebesøg – og foredragssalen kan jo bruges til andet end foredrag om lige netop Handelsbankens historie. – Jeg håber, at kollegerne vil benytte det i stor udstrækning, og for nu at vende tilbage til det, vi lever af, så var det jo heller ingen skade til, at der kunne afsluttes forretninger i dette stemningsfulde regi, slutter Flemming Falk-Hansen.

Nærmere oplysninger om åbningstider, gruppebesøg, osv. vil blive bragt i HI efter nytår.

ET LANGT BANK- LIV

AF MALIN LINDGREN

For 43 år siden stillede mellemskoledrengen Bendt Hansen på Blågårds Seminarium for at melde sig ind. Fast besluttet på at blive lærer i den danske folkeskole. Venligt - måske en anelse overbærende - bad man den vordende pædagog om at komme igen, når han var blevet realist. Da han året efter præsenterede sin realeksamen - med udmærkelse - fik han den nedslående besked, at man skulle være fyldt 17, inden man kunne starte i præparant-klassen.

I dag sidder han, få uger før sit 40-års jubilæum - som ordførende chef i Handelsbanken.

Et af de steder, hvor landets erhvervsfolk undertiden stiller artigt som skoledrenge for at høre, hvad manden bag skrivebordet har besluttet. Bestået eller dumpet i omgangen med kurser, balance og renters rente?

Evner og arbejde

En af forklaringerne på, at 58-årige Bendt Hansen ikke i dag hører til Martin Rømers fagforenings-forbundne lærere er, at tålmodighed ikke er hans største dyd. Han er en af de rullesten, mosset ikke kan nå at slå rod på. Der er en bunke evner og arbejde i den lange chef (1.92) for den store bank. Nogen kalder gartnersønnen fra Vanløse for »duksen i den danske bankverden«.

Mere relevant, i hvert fald spændende er, at han har taget den tur fra bunden til toppen, som de fleste administrerende fædre ønsker, deres sønner skal prøve, inden de overtager familiefir-

Tegning: Paul Holck

maet. Men den hansen'ske klatretur foregik på eget initiativ. Det er en helt igennem selfmade præstation, at han undervejs mere end tusinddoblede den månedsløn, han startede med som veksellererdreng – et finere ord for bybud – i firmaet Vilh. G. Hansen. Han tog jobbet, mens han ventede på seminariepladsen og for at kunne betale lidt derhjemme. Men han havde ikke hentet ret mange kurslister på Børsen og oplevet atmosfæren bag skranken, før han var »bidt«. En investering, der har været uden afmatning, fra han startede som elev på Bankskolen, til han i dag er en af de beslutningstagere i samfundet, der kan »holde« avissiderne.

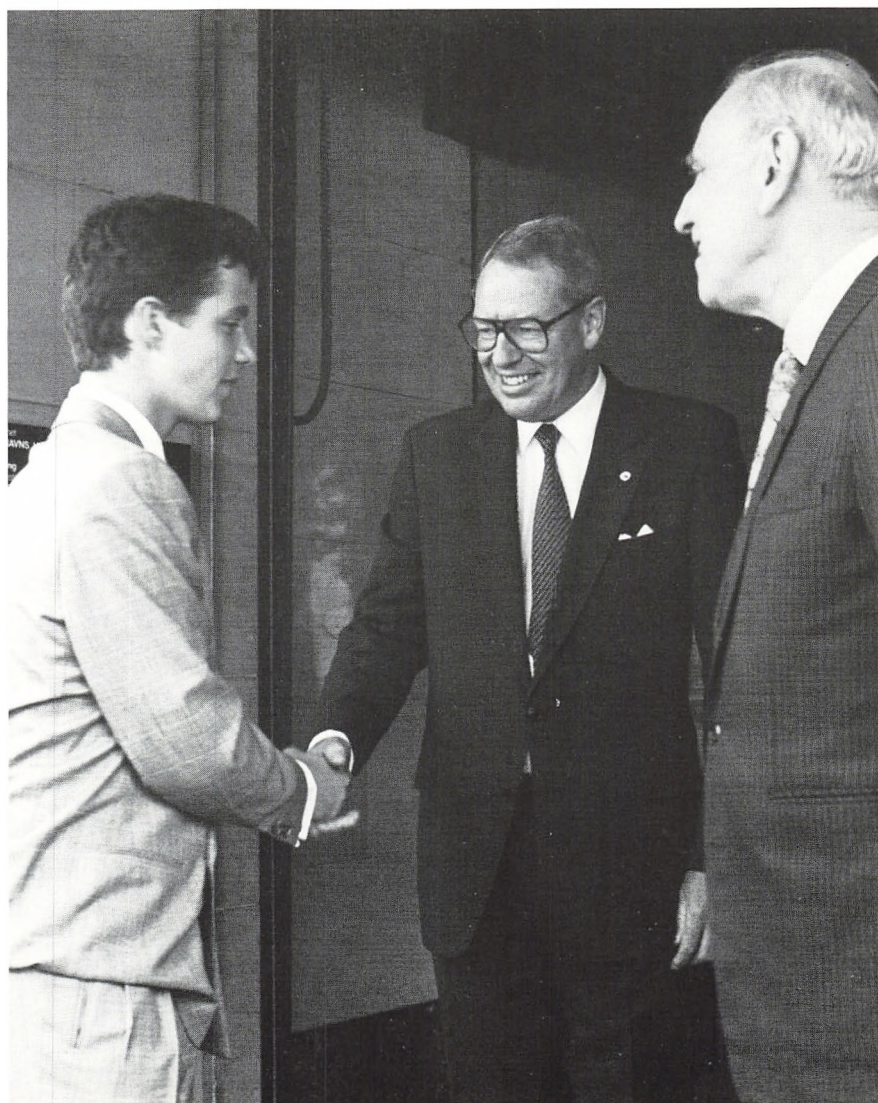
Der er såkaldt kendte danskere med image og billedtække, hvis populære ansigter ses ved hver premiere og hveranden reception. Og så er der dem, der har indflydelse og bestemmer, og det er sjældent de samme. Man ser ikke Mærsk Møller i Se og Hør, og Bendt Hansen har aldrig præsenteret sit hjem for Billed Bladets læsere.

Glad for sin oprindelse

Han kommer fra et beskedent hjem med en hjemmegående mor og en far, der som udlært gartner arbejdede for en handeldsgartner i Vanløse »hele ugen også om søndagen«. Barndomshjemmet var en lejlighed i Brønshøj, hvor han med en yngre søster voksede op uden at blive påvirket af hverken religiøse eller politiske engagementer. Men i modsætning til mange andre, der har skiftet miljø, er han aldrig henfaldet til »baglæns at tørre sin barndoms tårer«, som det engang er udtrykt. Han har altid været sine forældre bekendt og følt, at de tog sig godt af ham. Hans mor er død, men det er ikke en uge siden, han spiste stegte ål med sin 83-årige far.

Den 2. januar 1948 startede Bendt Hansen i Handelsbanken og blev hurtigt udnævnt til bankassistent af 2. grad. Efter soldatertiden – artilleriet i Ringsted – kom han til personaleafdelingen i Hovedsædet. Han var i St. Kongensgade-afdelingen hos senere Handelsbankdirektør Glashoff. Siden steg hans private værdipapir i en konstant kurve. Fondsafdelingen, arbitrage. Udnævnelserne kom tæt – på et enkelt år blev han både prokurist og kontorchef – til han 38 år gammel blev landets yngste direktør i landets største bank.

Ambitioner og held

Bendt Hansen har defineret karrieren som en »blanding af ambitioner og held«. Og han har aldrig følt sig kaldet til at fornægte ambitionerne. Det er i orden at være konkurrenceminded. »Folk går ikke til agent 007-filmen for at se den fødte taber«.

Det lige så nødvendige held daterer han til den dag, da Handelsbanken sendte ham et år til universitetet i Tours – egentlig på tværs af hans private planlægning. For han var efter mange års franskstudier på aftenkursus nået til Translatørskolens 4. klasse. Da han blev stillet over for spørgsmålet, om han ville stille mod at blive leder af den franske korrespondanceafdeling eller mod at lave bank, traf han et afgørende valg. I Tours boede han hos byens gamle retspræsident, der førte ham ind i en hidtil ukendt verden af teater, kunst og samfundsforhold. Den sociale finish foregik ved bryllupsbordet –

efter de middage, hvor man tør tro, direktørens ekspertise på gode vine blev funderet.

Det var tydeligt, at banken satsede på ham og bevidst sørgede for at udvide den unge hurtigløbers horisont og overblik. Et år i Deutsche Bank i Hamborg og videre til Swiss Banking Corporation.

Krop bag

Bendt Hansen er en stor, tung mand. Med al den krop, der efter Poul Reumerts mening kræves af den, der får tildelt en hovedrolle. Men han har for vane, selv i afslappet samtale, at bevare

et fast greb om armlænet på den stol, han sidder i. Det kan tages som angrebs-parathed hos manden, der efter nogens mening »spiser en mellemstor virksomhed til frokost« og i avissprog er døbt ”the smiling killer”. Eller måske skyldes den let defensive holdning et ønske om at bevare et lille stykke bagland, der er meget privat.

Den nålestribede konformisme er den kendte side af Bendt Hansens »mønt«, der rimer fint med, at han nøje har planlagt sin tilværelse hinsides den dag, han går af. Den anden side er den ukendte Bendt Hansen, der drømmer om at få tid til at tegne og male. »Jeg er ikke god, men jeg elsker det«. Som vil hente guitaren frem bagest i skabet og få rigtig professionel undervisning. Som vil finde sig et lille sted i Sydfrankrig og rejse rundt i små byer og opleve noget uventet.

Den musik, der er i manden, har hidtil kun fundet indirekte udtryk i de små, smukke udstillinger, Handelsbanken bruger nogle af sine vinduer til. De kedelige skilte »bokse udlejes« er blevet skrottet i hans tid.

National

Bendt Hansen bærer ikke som så mange andre Rotarymærke i reverset. »Broderskaber til gensidig hjælp gør en bankmand sårbar«. Det rød-hvide flagmærke i knaphullet er emblem for foreningen »Værn om Danmark«. Den gamle artillerist er uforbeholden fædrelandsk og national, og medstifter af gruppen »Mars og Merkur«, hvor officerer og ledende erhvervsfolk mødes. »Man er nødt til at vælge side i dag«. Præcis hvad Handelsbankdirektøren har gjort i situationer, hvor han har sagt sin hjertens mening til politikere »der ikke kan tåle at se en milliard uden at ville have fingre i den, selv om den tilhører f.eks. pensionisterne«. Eller har anfægtet et checksystem, hvor det koster banken 7 kr. at håndtere den check på 39,85, Hansen udskriver til søndag morgen.

Bendt Hansen er militant, men hans modtagelse af sin udpegede efterfølger, Hans Ejvind Hansen, viser også, at han er i besiddelse af den courage, man kalder *civil*. Der føres ingen stamme-krige i Holmens Kanal.

Måske føler seniorchefen ligefrem lettelse ved ikke at være den, der alene skal tage stilling til alle spørgsmål mere. Men har tid til at fundere, som Erlander sagde, i det smukke kontor med de gule panelvægge. Corner-malerierne og en spinkel orkidégren på det snedkermester-designede skrivebord.

Han har gjort et langt livs rejse mod den plads på toppen, som han efter alt at dømme vil forlade om få år uden at se sig vemodigt tilbage.

SANTA CLAUS OG NISSEN

AF IØRN PIØ

Beretningen om Julemanden stammer fra folkemindeforskeren, dr. phil. Iørn Piøs kommende bog »Historien om Julemanden«. Bogen, der er skrevet for større børn, udkommer først til julen 1988. Men Vor Bank har fået lov at tage en smagsprøve fra forfatterens manuskript.

Der var engang en professor i New York, som var god til at digte. Hans kones familie nedstammede fra de første hollændere, der udvandrede til U.S.A. Det var dem, der i 1626 grundlagde en by, som de kaldte *Ny Amsterdam*. Senere døbte englænderne den om til *Ny York*, altså *New York*. Englænderne kom nemlig snart til at bestemme over alt og alle i den nye verden.

De udvandrede hollændere holdt længe fast ved den gamle katolske børnehelgen *Sankt Nikolaus* som gavebringer i julen. Nogle af dem kaldte ham for *Saint Nicholas*. Det gjorde man blandt andet i professor-familien, men man var samtidig så præget af englænderne, at familiens seks børn fik julegaver julemorgen, altså den 25. december. Englænderne og i øvrigt også skotterne havde nemlig, allerede inden de udvandrede til U.S.A., kasseret børnehelgenen og hans helgendag den 6. december som julegavedag.

I julen 1822 skrev professoren et digt til sine børn. Det handlede om, hvordan han en julenat havde set Nicholas: »Der var helt stille i huset. Børnene havde omhyggeligt hængt deres strømper op ved kaminen. De håbede, at *Saint Nicholas* snart kom, men nu sov de.

Pludselig hørte faderen, der også var gået i seng, at det puslede udenfor. Han skævede ud af vinduet. Det sneede, og så så han en lille slæde og otte små rensdyr. Kuskens var en lille, gammel mand. Han fløjtede og råbte på rensdyrene, som hver havde deres navn: *Vigtig-Per* (*Dasher*), *Danser* (*Dancer*), *Springer* (*Prancer*), *Rappen-Skralde* (*Vixen*), *Komet* (*Comet*), *Amor* (*Cupid*), *Torden* (*Donder*) og *Lyn* (*Blitzen*).

BOYD

Faderen så så Nicholas komme ned gennem skorstenen. Han var klædt i skind, og alt hans tøj var oversmurt med aske og sod. Han havde legetøj med, som han puttede i strømperne». Faderen fortæller videre i digtet, at Nicholas' øjne strålede, at han havde smilhuller, at hans kinder var som roser og hans næse som et kirsebær. Han havde en sjov lille mund, og hans kindskæg var hvidt som sne. Han holdt en pipe mellem sine tænder, og han lavede hele tiden ringe af røg. Han havde et bredt ansigt og en lille rund mave, der hoppede, når han lø. Han var buttet og rund, en rigtig munter gammel fyr. I 1823 blev digtet om *Saint Nicholas* trykt i et ugeblad. Men det var dog først i 1848, at det virkelig blev kendt over hele U.S.A. Der var nemlig et forlag, der fik en tegner til at illustrere det. Og det spændende er, at den lille bog, som det blev til, blev kaldt: *Santa Claus*. Det er den amerikanske udtale af *Sinterklaas*, der er det andet hollandske navn for *Saint Nicholas*. Efter 1848 gik digtet og bogen sin sejrsgang over hele U.S.A. I dag kan alle amerikanske børn de to første linjer af digtet:

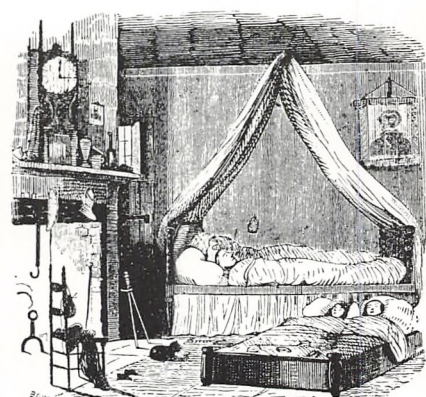
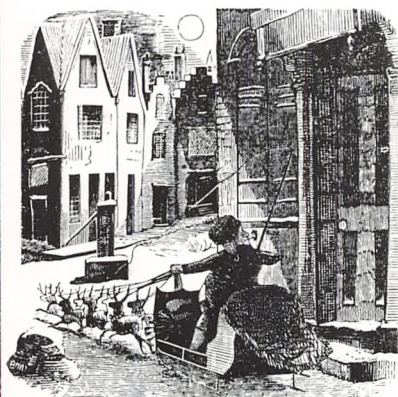
En stille julenat i vort hus
da alle sov, ja selv vores mus

Disse linjer er ligeså kendte i U.S.A., som de første linjer af »Peters Jul« er det herhjemme:

Jeg glæder mig i denne tid
nu falder julesneen hvid

Fader Jul og Jule-manden

Professorens beskrivelse af Santa Claus gav amerikanske tegnere mange gode ideer. Blandt dem var der særlig én tegner, der fik succes. Hver jul siden 1853 skildrede han i ikke mindre end 33 år Santa Claus i mange forskellige situationer i et meget populært ugeblad. Og det var ham, der i sine tegninger viste, at Santa Claus har en gren af en kristtjørn i sin hue. Det var noget, han havde set i nogle bøger med billeder af de mange forskellige juleoptog, man havde kendt i England og Skotland siden middelalderen. Alle mulige udklædte personer optrådte i disse optog, blandt andet en, der skulle forestille *Fader Jul* (Father Christmas). Han havde en kristtjørn i huen, en bowle til punchen til julegildet under armen, og på nakken bar han en stor brændeknude til at lægge på ilden.

Han havde ikke noget med julegaver at gøre.

I 1880'erne og 90'erne bliver Santa Claus også kendt i Europa. I 1886 kunne man for første gang se og læse om ham i et dansk billedblad. Bladet havde lavet en billedserie om »Jul i mange lande«, og der fortælles om den »børnevenlige julebisp Sankt Nikolaus eller Santa Claus, der kommer med legetøj i favnen og riset på ryggen, i Frankrig klædt som en bisp med bispshue og kåbe, i Amerika som en gemmytlig gammel fyr i lådden pelshue og -jakke.«

Nogle år senere – det var i 1898 – fandt en norsk-dansk tegner på, at den gemmytlig jule-mand med pelshuen og rensdyrene boede på Grønland. Og hans hjælper var ikke blot *jule-englen*, men også *jule-nissen*.

Og i England og Skotland begyndte man at kalde Santa Claus for *Father Christmas*. Det vil sige, at man opkaldte ham efter den figur, der gik rundt i juleoptogene. Denne gamle *Father Christmas* gav altså navn til den amerikanske gavebringer, da han udvandrede fra U.S.A. til England.

Den smilende Santa Claus blev i det meste af Europa ganske enkelt Julen i egen person. Det er ham, vi kalder *jule-manden*. Navnet har vi hentet fra den som regel mere alvorlige *Weihnachtsmann*, der oprindeligt var en af de mange udklædte personer i tyske juleoptog siden begyndelsen af 1800-tallet.

Selvom Santa Claus er en amerikansk opfindelse, så har han dog – som vi har set – meget engelsk og hollandsk i sig. Og morsomt er det, at professoren, hvis kone var ud af en gammel hollandsk familie, kalder to af rensdyrene for *Donder* og *Blitzen*. Det er de tysk-hollandske ord for *Torden* og *Lyn*.

Hollænderne kender i øvrigt ikke noget til, at Sinterklaas bruger rensdyr. For amerikanske børn er det imidlertid kun naturligt, at Santa Claus gør det, når han kører rundt i en slæde. Det gjorde folk jo også helt oppe nordpå i U.S.A.

Derfor fandt professoren på de otte rensdyr, da han i 1822 skrev digtet til sine seks børn. Lægger man far og mor til, bliver det forresten netop til otte!

Det var først i 1939, at en amerikaner fandt på, at Santa Claus kun havde ét rensdyr, og at det hed *Rudolf*. Og i 1949 var der en anden amerikaner, der skrev sangen om Rudolf med den røde tud.

Jule-manden og jule-nissen

Da *jule-manden* dukkede op her-

hjemme, var børnene netop ved at vænne sig til, at det var en anden, der kom med gaver julenat, nemlig *jule-nissen*.

At der var en særlig jule-nisse, var noget danske tegnere og kunstnere havde fundet på i begyndelsen af 1800-tallet. Ideen til den lille gavebringer havde de fået fra de gamle historier, folk gennem århundreder havde fortalt om *nissen*, der boede på enhver gård med respekt for sig selv. Denne nisse var en lille hus-gud. Man kan også kalde ham for en maskot. Havde man en nisse boende på sin gård, bragte det held.

Jule-nissen som gavebringer blev tegnet, sådan som man forestillede sig, at denne *gård-nisse* så ud:

Forfatteren til årets julehistorie er folkemindeforskeren, dr. phil. Iørn Piø.

Han vil være kendt af mange for sit arbejde for Danmarks Radio, hvor han har lavet udsendelser til både radio og TV – bl.a. om julen. Iørn Piø er arkivar ved Dansk Folkemindesamling og formand for Foreningen Danmarks Folkeminder. I 1985 blev han dr. phil. fra Odense Universitet på en afhandling om de danske folkeviser.

I november i år modtog Iørn Piø Den Populærvidenskabelige Pris, som uddeles af Dansk Forfatterforenings faglitterære gruppe. Han har tidligere skrevet bøgerne »Nissen« og »Julens Hvem Hvad Hvor«.

En gammel mand med hvidt skæg, men ikke større end en 10-12 års dreng. Han var klædt i grå trøje med grå benklæder, en rød tophue og røde strømper og sorte træsko.

Han ser altså helt anderledes ud end den store og voksne jule-mand.

Nogle tegnere gjorde allerede tidligt jule-nissen til jule-mandens ledsager og hjælper. Andre lader jule-nissen komme kørende på en slæde, ligesom jule-manden kommer kørende i en kane. Men hvor jule-manden bruger rensdyr, bruger jule-nissen en julegås.

Ja, tegnerne har siden omkring 1900 fra år til år søgt at overgå hinanden i at finde på noget nyt og gerne både skægt og hyggeligt om såvel jule-manden som jule-nissen.

Forvirringen bliver dog størst, når jule-manden får jule-nissens oprindelige gårdbo-nisse-tøj på. Det sker så ofte, at mange kalder *jule-manden* for *jule-nissen* eller slet og ret for *nissen*.

EKSPRES-SELSKAB MED EKSPRES LÅN

AF PER Blichfeldt

Handels Finans, datterselskab af Handelsbanken, er kommet forrygende godt fra start. Der er rivende efterspørgsel på Ekspres Lånene, som strækker sig fra 1500 til 20.000 kr.

Var der nogen, der sagde, at der kan være langt fra den første spæde idé til det fuldbårde projekt i en stor virksomhed som Handelsbanken?

I tilfældet Handels Finans A/S er det i hvert fald en sandhed med store modifikationer: For lidt over et år siden undfangedes den indlysende idé (set ud fra en bakspejlsbetragtning er alle gode ideer indlysende), at Handelsbanken burde være i stand til at låne kunderne penge i selve den situation, hvor behovet for finansiering opstår. Her og nu.

Og allerede den 16. februar blev det første Ekspres Lån ydet. Fra 1. juli blev Handels Finans landsdækkende, og i dag er Handels Finans etableret i de nye indbydende lokaler, hvor de ca. 45 medarbejdere i butikernes åbningstid arbejder på højtryk for at betjene de ca. 450 forretninger, hvor datterselskabets eftertragtede vare er repræsenteret på hylderne.

Hurtigløb

Der er foretaget træfsikre beslutninger, de er blevet ført ud i livet med konsekvens, og man har løbet stærkt. Alt sammen lige i den rette lønsomheds ånd. Og mens vi snakker lønsomhed: Hvis nogen stadig skulle være i tvivl om, hvad det betyder, når der i lønsomheds-sammenhæng snakkes om »øer« – ja, så er Handels Finans et godt eksempel på en »ø«, en efter omstændighederne lille »specialbank i banken«, med optimal produktexpertise inden for sit felt og med maksimal vilje og evne til at møde kunderne på netop deres betingelser i den givne situation og imødekomme deres ønsker her og nu. (Hvad der naturligvis i denne situation ikke er det samme som at sige, at alle ønsker om lån kan imødekommes!)

Lånet ekspederes inden for 15 minutter.

– Filosofien bag Handels Finans er, at vi er, hvor kunderne handler, hvor det øjeblikkelige behov for finansiering opstår, siger direktør for Handels Finans, Alex Rasmussen, som Vor Bank fangede i en kort mødepause sammen med kreditchef Poul Koss, Ib Franzmann, permanent kreditchef fra 1. jan. 1987 og administrationschef Niels Grastengaard. Alle, der har beskæftiget sig med Handels Finans, har haft travlt, men måske er det rimeligt at bemærke, at både Alex Rasmussen og Poul Koss under hele opbygningsfasen sideløbende har passet deres job i henholds-

vis Division Danmark, Private og i Erhvervs-Afdelingen, og at førstnævnte tillige er dybt engageret i Projekt Lønsomhed som en af nøglefigurerne (Se venligst også side 2).

Pionerånd

– Der har været en dejlig pionerånd omkring projektet, siger Poul Koss. Det har været en meget positiv oplevelse, og det var aldrig lykkedes uden det utrolige engagement, alle kolleger har udvist.

– Jeg tror godt, vi kan være bekendt at sige, at vi har fået et image, der er

meget tæt på det, vi gerne vil have, som et selskab, der er professionelt, hurtigt og effektivt, siger Alex Rasmussen, og indtil videre er vi alene på markedet med konceptet »her-og-nu-lån« i købsituationen – med understregning af, at bevilling af lån ikke medfører købsforpligtelse for kunden.

– *I holder strikt på, at kunden skal have svar på sin låneanmodning inden for 15 minutter. Hvordan bærer I jer ad med det?*

– Proceduren er den, at man fra butikken ringer til vores bevillingsbord, hvor kundekonsulenterne sidder klar, og de gennemfører ud fra oplysningerne i ansøgningsskemaet en kreditvurdering, der dels består i et check hos Ribers, dels en credit score, som vi kalder det. Sammensætningen af scoren er selvfølgelig vores hemmelighed, og vi udvikler den hele tiden for at finde det helt rigtige niveau – ja, hver eneste dag indhøster vi nye erfaringer for de rigtige kriterier for »ja« eller »nej«.

Det er klart, at vores risikoprofil er højere en f.eks. Handelsbankens – det er naturligvis også grunden til, at vi er dyrere end bankerne, siger Poul Koss.

Lyse udsigter

– *Ved projektets start gav mange udtryk for skepsis over for, om der overhovedet var et marked for disse lån. Denne skepsis er blevet gjort til skamme – men hvad får egentlig folk til frivilligt at optage et lån, som ville være billigere i deres normale pengeinstitut – med al respekt for, at jeres rente ligger i den billige ende?*

– Det kan der være mange gode grunde til. Der er en generel tendens til, at en række mennesker spreder deres lån, f.eks. over pengeinstitutter, kontokort og finansieringsselskaber – og det behøver ingenlunde at betyde, at de er dårlige betalere – mange af kunderne i Handels Finans ville vi sikkert hellere end gerne have i Handelsbanken. Der er også dem, der ganske enkelt viger tilbage for det, de – urigtigt – opfatter som pengeinstituttets »snagen« i deres privatøkonomi i forbindelse med låntagning. Jeg tror, at mange finder anonymiteten i forbindelse med optagelse af et Ekspres Lån ganske behagelig. Andre skeler måske igen til, at de gerne vil reservere deres lå-

Travlhed ved et af bevillingsbordene.

nemulighed i banken til en anden god gang. Og sidst, men ikke mindst skal vi tage udgangspunkt i den konkrete købsituation, f.eks. en lørdag formiddag, hvor bankerne har lukket. Der er det egentlige behov at få det farvefjernsyn, man måske så længe har drømt om, og i dette marked fokuserer man ikke så meget på renterne som på spørgsmålet om, hvorvidt der er plads i budgettet til den månedlige ydelse, siger Alex Rasmussen.

– *I er blevet bebrejdet, at I har udnyttet et »hul« i kartoffelkuren?*

– Den formulering kan jeg ikke rigtig godtage, men det er rigtigt at sige, at vi har udnyttet det vacuum, der er op-

stået efter kontokort-systemernes tilbageslag til at erobre markedsandelen og vores koncept er fuldt ud godkendt af forbrugerombudsmanden – på skrift!, understreger Alex Rasmussen.

– *Hvordan ligger det med indtjeningen?*

– På langt sigt tegner det godt. Det er klart, at regnskabet for 1987 ikke vil være karakteristisk for indtjeningsmønstret. Vi har haft en etablerings- og ekspansionsperiode, vi er flyttet ind i nye lokaler osv. Men vi er godt tilfreds med budgettet for 1988, og vi tror på, at der tegner sig en fin fremtid for Handels Finans, slutter Alex Rasmussen.

Møde i selskabets ledelse. Fra højre Poul Koss, Alex Rasmussen, Niels Grastengaard og Ib Franzmann.

NÅR BANKEN BANKER PÅ

AF PER Blichfeldt

Netop nu er der fokus på erhvervskonsulenternes arbejde, for deres funktion peger direkte frem mod »den nye bank«. Vor Bank har besøgt erhvervskonsulent Kim Madsen fra Birkerød-gruppen.

Undersøgelser fra 1986 viser bl.a., at hovedbankerne, herunder Handelsbanken opfattes som pæne og stabile, men ikke særligt op-søgende banker.

Som alle ved, gøres der meget for at rette op på dette. Og et af de måske mest perspektivrige tiltag er oprettelsen af en 100 procent udadvendt funktion: Erhvervskonsulenten.

Vor Bank har besøgt en af de 31 erhvervskonsulenter, nemlig Kim Høg Madsen, 41, der repræsenterer Birkerød-gruppen, på hans kontor i Allerød Filialen.

– Uddannelsen af erhvervskonsulenterne startede allerede i begyndelsen af 1987, fortæller Kim Madsen, og for mit eget vedkommende startede jeg den 1. oktober efter i en række år at have arbejdet i Personale-Afdelingen som personalekonsulent.

– Min rolle er først og fremmest indpiskerens, fortæller Kim. Handelsbanken skal markere sig her i området som dynamisk og udadvendt – det betyder, at vi skal være opsøgende på potentielle kundeemner – men så sandelig også på bestående. Vi skal med andre ord *ud* til kunderne, gøre os synlige i området. Jeg har ansvaret for, at den udadvendte besøgsvirksomhed rent faktisk bliver gennemført, og det er et vældigt spændende job.

Per Asbjørn: Vigtig funktion

– Det er klart, at vi følger erhvervskonsulenternes arbejde og resultater med den allerstørste interesse, siger Per Asbjørn Nielsen, relativt nyudnævnt direktør for de to kommende leverancesystemer, »Midtmarked« og »Store Erhverv«.

– Vi vil samle de erfaringer op, som man høster ude i linjerne og forfine de forskellige profiler, som de fremtidige »kundechefer« skal have i den »nye«

Kim Madsen: Min rolle er først og fremmest indpiskerens.

Foto: Bo Jarn

bank. Vi skal i fremtiden være langt mere opsøgende og offensive, og derfor skal vi bruge mange af den slags typer.

Den tid er forbi, da vi blot kan stå og vente på, at forretningerne kommer til os, understreger Per Asbjørn.

Han oplyser videre, at det først og fremmest vil være på »massemarkedet« (for også i forhold til privatkunder skal vi være opsøgende) og »midtmarkedet«, der vil være behov for dygtige, udadvendte Handelsbankfolk med sælgerinstinkt.

I øvrigt er både Per Asbjørn og Birte Brandt, der står i spidsen for »massemarkedet«, i samarbejde med Uddannelses-Afdelingen gået i gang med projektere og planlægge den uddannelse, der skal lægge op til den nye »Kundechef«-funktion.

En kunde pr. dag

Men tilbage til Kim Madsen:

– Her i gruppen har vi sat os det mål, at vi fra 15. oktober og frem til nytår skal have besøgt godt 100 erhvervs-kunder, og indtil videre ser det ud til, at planen kan holde, fortæller Kim. Det betyder i snit et par kundebesøg pr. dag.

– Hvordan ser en typisk »besøgsgruppe« så ud?

– Det er vigtigt, at det er medarbejdere, der har evner og lyst til det udadvendte arbejde. I besøgsgruppen vil der typisk være udnævnte ledere, gruppeledere eller kolleger i erhvervsområdet og eventuelt jeg selv. Det er ikke alfa og omega, at erhvervs-konsulent er med ved besøgene – hans opgave er først og fremmest at sikre, at besøgene faktisk gennemføres og være med til at overvinde den psykologiske barriere, der kan være i forbindelse med dem. Jeg har sammen med marketingmedarbejdere afholdt en række »gruppe-salgs-kurser«, hvor indtil nu 20 procent af gruppens medarbejdere har lært noget om teknikkerne ved opsøgende salg.

– Er det for tidligt at spørge om konkrete resultater?

– Nej, jeg kan da heldigvis give en række eksempler, der viser, at det virkelig nytter noget at være opsøgende. Forleden var vi f.eks. ude at besøge et større varmeværk, der har deres primære engagement i en anden bank,

Fra en pause i valuta-seminaret: To Handelsbank-kunder flankeret af fra venstre bestyrer i Farum Filialen, Keld Baden, Esben Krogh, Kim Madsen og på højre fløj souschef i Farum, Preben Axelsen.

men som alligevel oprettede en Drift-konto. De får nu besøg af en af vore Tele-Bank-sælgere, og de har ringet til en af vore filialer for at få et konkret tilbud om placering af nogle mill. kr. på pengemarkedet.

Overførsler fra udlandet er også et godt udgangspunkt for en fornuftig snak. Sådan en overførsel til en større virksomhed fik vi for nogen tid siden. Jeg ringede og gjorde opmærksom på, at de i den sammenhæng kunne spare penge ved at oprette en konto i Handelsbanken. Det har de gjort, og det har bl.a. ført med sig, at vi nu er indbudt til et møde, hvor Esben Krogh og jeg vil fortælle dem om bl.a. valuta-styring.

Af de mange positive eksempler kan fremhæves et tredje, der netop viser vigtigheden af at følge aktivt op på bestående kunder: Under et besøg hos en af bankens kunder, som har 20 ansatte, og som i øvrigt er selvfinansierende, viste det sig, at han planlagde en generel pensionsordning for sine ansatte, og skulle til at tage kontakt til sit forsikrings-selskab – »Hov«, sagde vi, »det kan vi også«, og den sag arbejder vi med i øjeblikket.

Psykologisk barriere

Du talte før om en psykologisk barriere. Den gælder vel i særlig grad, når man løfter røret for at ringe et menneske op, man ikke kender på forhånd?

– I nogen grad ja, men her som i andre

sammenhænge gælder der et sæt af sælger-spilleregler. Når man sidder alene, kan det selvfølgelig virke nedslående, hvis man har fået en tre-fire »nej tak'er« på stribe, og personligt forestiller jeg mig da også, at der – når den »nye« bank bliver til virkelighed – i hvert erhvervs-center vil sidde en række »kundechefer« og støtte hinanden. På den anden side: Hvis man er sælgertypen – kan lide at være udadvendt, synes, det er spændende at komme i kontakt med nye mennesker og ikke så let lader sig slå ud af et par afslag – er det ikke så vanskeligt at gøre potentielle kunder interesserede. Normalt vil man blive mødt med indvendingen: »Vi har skam allerede et pengeinstitut, som vi er godt tilfredse med«. Men spørger man herefter, om det trods alt ikke kunne være interessant at høre nærmere om de alternative muligheder, vi kan tilbyde, er det faktisk de færreste forretnings-mindede, der siger nej tak til et besøg.

Og selv om dette besøg ikke i første omgang fører forretninger med sig, har det under alle omstændigheder den funktion, at vi har været ude at vise flaget – har været med til at befæste vores image som en dynamisk bank, siger Kim Madsen, der blandt de mange kunde-aktiviteter sammen med Esben Krogh tillige har stået bag arrangementet af en række valuta-seminarer, hvortil både bestående og potentielle kunder vil blive indbudt.

NERVERNE HOLDT I HOLMENS KANAL

Som bankmand er du nødt til at vide, hvad der sker i verden. Det er ikke nok at læse sporten, siger Michael Jensen. Foto: Les Kaner/ALFA

AF XENIA WIETH

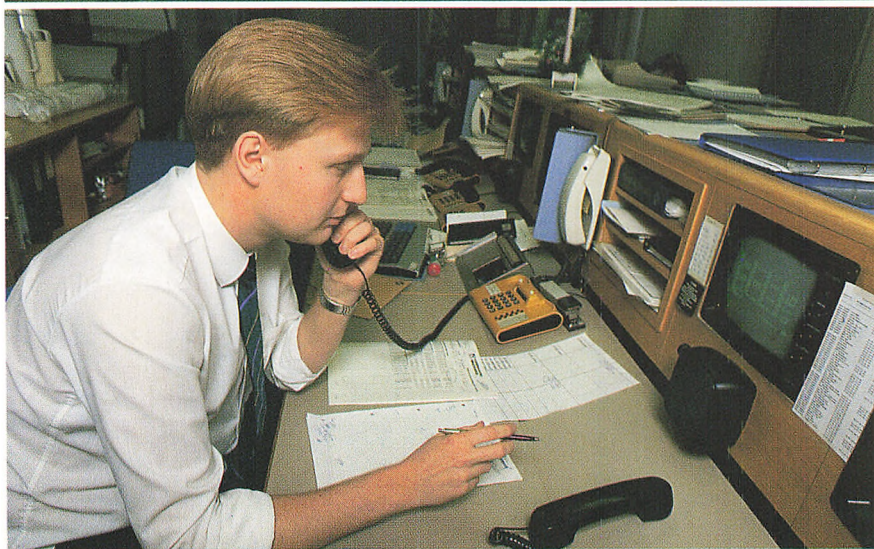
Barometret gik mod 'panik', og mange så 1929 på kalenderen den uge i oktober, der senere er blevet kendt som 'den sorte' i hele den finansielle verden. Fra USA fik vi billeder af en desperat investor, der skød sin børsmægler en kugle for panden, og reportagerne fra London, Tokyo og New York viste tumultagtige scener og blege børsmæglere med sorte rander under øjnene. Hvordan var det at sidde i Holmens Kanal? Vor Bank har spurgt dealer Michael Jensen, 25 år, fra Handelsbankens børsmæglerfirma - KHB Børsservice.

Så hektisk var det slet ikke. Men jeg ku' da godt mærke, jeg havde været på arbejde, når jeg kom hjem om aftenen, siger Michael og ser langt fra rystet ud, når han tænker tilbage på de ti dage, der rystede børsverdenen midt i oktober.

- Vi er mere besindige her end i udlandet. Herhjemme var der slet ingen antydning af den hysteriske stemning og nervesammenbrud, vi så på filmene fra London og New York.

- *Hvornår gik det op for dig, hvad der var ved at ske?*

- Det begyndte jo allerede om fredagen, da New York-børsen lukkede. Så fortsatte aktierne med at falde mandag og tirsdag, men egentlig var det først om onsdagen, det begyndte at se rigtig alvorligt ud. Da begyndte efterspørgslen på obligationer at stige voldsomt, fordi folk solgte aktier, siger Michael, som sidder i obligationsafdelingen hos KHB Børsservice.

For dealerne hos KHB betød det først og fremmest, at de skulle vende blikket tilbage til USA, selv om interessen kort forinden havde samlet sig om Folkeetingets åbning.

– Vi plejer at køre tæt på den amerikanske rente hele sommeren, når der ikke sker så meget i det politiske liv herhjemme. Og vi var lige begyndt at holde øje med Christiansborg, da det skete. Det betød, at du pludselig skulle holde dig meget grundigt orienteret om både den amerikanske og den danske situation. Som bankmand kan du ikke nøjes med at læse sporten, siger Michael.

Dealerne mødte før kl. 7.30 for at diskutere situationen. Handelen begyndte så småt, og de snakkede sammen til ved 10.30-tiden, når Tokyo-børsen havde lukket.

– Så gik vi i gang. Det gjaldt om at have den hurtigste skærm, for bare få minutters ventetid på opdatering var for længe. Der brugte vi især Telerate-skærmen, som står hos Udenlandsk Fonds Afd. Vi havde i det hele taget et godt team-work med dem og med aktiefolkene. Det var faktisk sjovt, så længe det varede. Selvfølgelig arbejdede vi alle under et psykisk pres, og dagene var lange. Men vi talte meget sammen, både med hinanden og med kunderne.

Også i fritiden var aktiekursernes styrtløb det, der blev talt mest om. Michael snakker ellers sjældent job, når han holder fri.

– Men for første gang oplevede jeg, at jeg tog arbejdet med hjem. Jeg talte børsituation med mine venner, og jeg fandt ud af, at de faktisk vidste meget mere om økonomi, end jeg anede. Man går rundt og tror, man er ekspert – men »almindelige mennesker« kan faktisk også godt være med, siger han.

– Alle vidste, der ville komme dårlige handelstal fra USA. Og efter år med kurser, som bare steg og steg, måtte nedturen komme på et eller andet tidspunkt. Men ingen havde forudset det, der rent faktisk skete, og at virkningen var så selvforstærkende hele jorden rundt. Man påstår, at man har en stabil økonomi. Man sagde, at »Wall Street-krakket kunne aldrig ske igen«. Men det kunne det altså – eller ihvertfald noget, der lignede. Det var fuldstændig efter lærebogen på Handelshøjskolen, siger Michael.

– På en måde tror jeg, børspanikken har været sund. Der blev rensset ud blandt de små spekulanter, og det er dem, der ødelægger markedet. De havde meget godt af at få en over snuden. Jeg tror også, det har lært os, at vi er en del af verdensøkonomien – vi kan ikke melde os ud, for det hele hænger sammen. Det så vi jo, slutter Michael Jensen.

Kontra Kvartetten på Uglemose

Kontra Kvartetten, med hvem Handelsbanken som bekendt har et turné-sponsorat, gav godt 60 fremmødte – medlemmer af Handelsbankens Musikforening såvel som ikke-medlemmer en musikoplevelse af de sjældne, da de midt i november gæstede Uglemose og musicerede i fore-

dragssalen, der midlertidigt var blevet omdannet til koncertsal. På programmet stod strygekvartetter af Haydn, Mendelssohn og naturligvis vor egen Carl Nielsen, hvis musik ensemblet netop i disse år medvirker til at gøre kendt og meget værdsat i det store udland.

Med ryggen til er det Morten Zeuthen, cello, herefter Anton Kontra, 1. violin, Boris Samsing, 2. violin, og Peter Fabricius, viola.

Foto: Anne Bang

Møde med tipoldefar

99 år efter, at Geheimestatsråd P.N. Damm blev ansat som direktør i Handelsbanken, var hans tipoldebarn på besøg i Hovedsædet og så for første gang sin berømte forfaders imponante buste i City Afdeling. P.N. Damm var direktør i banken fra

1888 til 1918 og er en af de helt store skikkelser i bankens historie. Peter Nicolai Damm er blot 11 år, men kan allerede nu over for Vor Bank afsløre, at tanken om engang at starte i Handelsbanken som bankelev ikke ligger ham helt fjern.

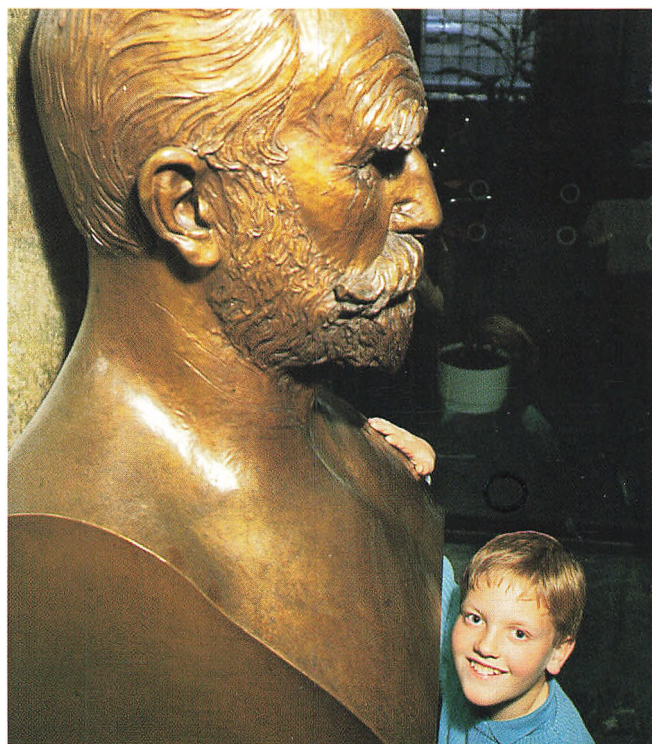

Foto: Bo Janner

BANKEN RUNDT

Madrid-kontoret åbnet med maner

Den officielle åbning af bankens repræsentationskontor i den spanske hovedstad blev fejret efter alle kunstens regler. Festlighederne strakte sig over to dage og begyndte 26. oktober med en frokost for de danske selskaber i Spanien, arrangeret i samarbejde med Spansk-Dansk Samhandelsforening.

Dagen efter var gæsterne di-

rektionsmedlemmer fra de største spanske banker, som bl.a. fik lejlighed til at møde direktør Bo Jagd og direktørerne Svend Kæstel og Poul Mathiesen, Division International. Åbningsfestlighederne sluttede om aftenen med cocktailparty for mere end 200 indbudte på et af Madrids fornemme hoteller.

Representative Bent Ditlev Jensen fra Madrid-kontoret var vært ved to dages officielle åbningstestligheder.

Bankcafé i Glostrup

Hverken wienertolene eller de runde caféborde manglede, da Glostrup Filialen i november inviterede kunderne til maleriudstilling og kaffe i ekspeditionslokalet. Malerierne med motiver fra Grønland var lavet af Kaj Walther, der gennem 20 år har rejst rundt i de grønlandske landskaber.

Ved siden af malerierne bød udstillingen også på en enestående privat samling af grønlandsk brugskunst i

form af bl.a. tupilakker og perlebroderier. Samlingen har Glostrup Filialen lånt hos det grønlandske Hjemmestyrer kontor i København.

- Kunderne har været meget begejstrede for udstillingen, fortæller fuldmægtig Ulla Frederiksen.

- Mange har benyttet sig af muligheden for at sidde ned og slappe af et øjeblik eller snakke med én af os under mere uformelle former, siger hun.

Fuldmægtig Ulla Frederiksen og filialdirektør K.E. Madsen i bankcaféen. I baggrunden et af Kaj Walthers Grønlandsbilleder.

Messe for en bankdirektør

At direktør Hans Ejvind Hansen spiller cello i sin fritid, ved de fleste. At han også spiller i et symfoniorkester blev afsløret, da Akademisk Kor og Det nye Symfoniorkester opførte Andrew Lloyd Webber's Requiem i så fornemme omgivelser som Vor Frue Kirke i København. Der var

tale om en Danmarkspremiere på værket, som er komponeret af manden bag store musikalske succeser som Jesus Christ Superstar, Evita, Cats og Chess. Ved de to opførelser i domkirken var der udsolgt til sidste kirkebænk, og mange måtte nyde musikken stående.

Foto: Søren Rud/ALFA

Som medlem af Det nye Symfoniorkester var direktør Hans Ejvind Hansen med til at introducere Lloyd Webber's dødsmesse for et dansk publikum.

Naturfredning på udstilling

Gammeltorv Afdeling er et af de steder i landet, hvor man længe har gjort et stort nummer ud af at skabe smukke udstillinger i vinduerne.

Gammeltorv har netop afsluttet en stor udstilling, som blev til i samarbejde med Danmarks Naturfredningsforening. Temaet var DN's naturkalender for 1988 og den fotokonkurrence, der lå bag udgivelsen.

Ved en lille reception i afde-

lingen, hvor konkurrencens tre prismodtagere blev hædret og præmieret, sagde Dansk Naturfredningsforenings direktør David Rehling bl.a.:

- Det er vigtigt for DN at bygge bro til erhvervslivet. For den opgave, vi har, er så stor, at vi nødvendigvis må være mange om den. Vi har været utroligt glade for samarbejdet med Gammeltorv og med Handelsbanken i det hele taget.

Foto: Les Kæmer/ALFA

Den smukke vinduesudstilling har været med til at trække mange mennesker til Gammeltorv.

SPORTEN

Sikker landing for Pegasus

En savnet del af det københavnske bybillede er vendt hjem. Efter 28 år har Det Kgl. Teater fået sin Pegasus-skulptur på plads på taget – takket være bidrag fra en lang række private fonde, deriblandt Handelsbankens. For en samlet pris på en stor million kr. har et bronzestøberi i Milano genskabt billedhuggeren F.E.

Rings skulpturgruppe med poesiens vingede hest, en lyrespillende Apollon og muserne Thalia og Melpomene fra 1878.

Efter mange år i det kultur- nedbrydende danske vejrlig måtte den oprindelige zinkskulptur fjernes i 1959 af frygt for, at Pegasus skulle flyve ned i hovedet på forbipasserende på Kgs. Nytorv.

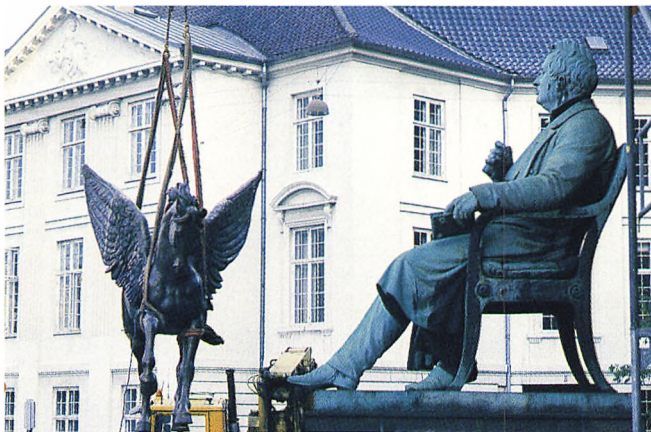

Foto: Søren Rind/ALFA

Salig Adam Oehenschläger kiggede en ekstra gang, da bronzehesten fløj forbi.

Ungdommen i centrum i Kolding

– Kundens og bankens interesser skal løbe parallelt, og hvis I er i tvivl, så hold med kunden. Det var journalist Hans Bischoffs budskab til den store skare af nye elever, der var samlet i Kolding til årets elevdag. Bischoff gav gode råd om, hvordan han – som kunde i Handelsbanken – ønsker vores rådgivning skal være. Til tonerne af Kim Larsens »Vi er dem, de andre ikke

må lege med« blev juniorrevisorerne præsenteret. – Vi vil gerne være med til at ændre det image, som Intern Revision har i hele banken, sagde en smilende Vibeke Plejdrup Jønsen, som er i praktik i Århus Filialen. Kontorchef Anne Marie Strømholt fortalte om uddannelsen af de unge mennesker, der alle har en HH-eksamen som baggrund.

Foto: Nils Rosenqvold

»Tag os med et smil«, var de to pigers afsluttende bemærkning.

Gunnar - Gunnar - Gunnar

Årets mandelgave bliver en Gunnar. Det kan der ikke være tvivl om, hvis man skal dømme efter de bunker af bestillinger, der i tiden op til jul er væltet ind over Informationsafdelingen. Det lille egern, der skal være Team

Danmarks og OL-truppsens maskot ved næste års Olympiske Lege i Seoul, er foreløbig solgt i over 50.000 eksemplarer. Af dem er over 4000 købt af medarbejdere i Handelsbanken.

Foto: Bo Jøner

Informationsafdelingens Vita Asmussen har ikke haft grund til at føle sig alene de seneste måneder. Ved reaktionens slutning havde hun modtaget bestillinger på over 4000 maskotter. Og de bar stadigvæk post ind...

Lars Hauth suveræn

Lars Hauth er navnet, som går igen, når de store checks skal overrækkes i bordtennisturneringen Handelsbanken Grand Prix 1987/88. Efter 2. afdeling fører han med 24 points – seks points foran nummer to, Jan Harkamp. Lars Hauth, der spiller i SISU/MBK, har indtil nu vundet Grand Prix'ets 1. afdeling

– i Ribe – og 2. afdeling, der blev afviklet i Tåstrup ved København. Hos kvinderne er turneringens førende spiller Pia Toelhøj fra Hørning. Den tredje indledende runde spilles i januar i Bellahøj-hallen i København, og den store finale finder sted i Odense Idrætshal til februar.

Foto: Ole Hasch

Bestyrer Poul Sten Hansen, Taastrup Afdeling, kvitterer for Lars Hauth's sejr med check og I-shirt.

90

4. januar 1988
Pens. J. Nitzschke Christensen, Valuta
Borgervænget, Hans Knudsens Plads 3, 1.-112,
2100 København Ø

27. februar 1988
Pens. fuldmægtig Gerda Oldager, Gl. Torv Afd.
Hollænderdybet 36, 3. th., 2300 København S.

80

20 februar 1988
Pens. bankbestyrer Erling Ravnsø
Bernstorffsvej Afdeling
Løvspringsvej 1 B, 2. th., 2920 Charlottenlund

75

29. januar 1988
Pens. fuldmægtig Ruth Schøndorf, Revisionen
Lyshøj Alle 23, 3. tv., 2500 Valby

20. januar 1988
Pens. Peer Krog, Hovedsædets Kantine
Kongevejen 168, 1. th., 2830 Virum

70

13. januar 1988
Pens. bankbetjent Leif Børge Sørensen,
Inkasso/indl.
Nordfeldvej 24, 2665 Vallensbæk

2. januar 1988
Pens. assistent Tom Gemynthe-Petersen,
Nørre Alle Afdeling
Tuelandsvej 8, 2300 København S.

7. januar 1988
Pens. assistent Tove Wolf, Oplysnings-Afdelingen
Hostrups Have 20, 3. th., 1954 Frederiksberg C.

25. januar 1988
Pens. Thora Lund, Sc/HA-Kantiner
Uglevej 1, 1. tv., 2400 København NV.

2. februar 1988
Pens. kasserer Ethel Jonsson, Hundested Fil.
Haredalen 10, st. lv., 3390 Hundested

24. februar 1988
Pens. kasserer Anna Julie Pedersen, Helsingør Fil.
Engsvinget 2, 3200 Helsingør

8. februar 1988
Pens. revisor Knud H. Christensen, Intern Revision
Frederiksgade 6, 1265 København K.

60

7. januar 1988
Fr. Karen Bloch, Inv/Depot og Forvaltning

14. januar 1988
Assistent Lillie Lykke Henriksen, Struer Filial

15. januar 1988
Filialdirektør Villars Skantse, Ebeltoft Filial

25. januar 1988
Fr. Karen Margrethe Nielsen, Århus Filial

28. januar 1988
Kontorassistent Aud Sørensen,
Helsingør Filial

19. februar 1988
Fru Kristine Rasmussen
Vesterport Afdeling

20. februar 1988
Afdelingschef Willy Hanford, Intern Revision

10. februar 1988
Fuldmægtig K. Stürup-Johansen
Int./Udlandsbogholderiet

50

28. januar 1988
Fuldmægtig Grete Zein, Vesterport Afdeling

6. januar 1988
Prokurist Jens Erik Jensen
Inv/Depot og Forvaltning

25. januar 1988
Fuldmægtig Bente Margit Jensen
Frederikshavn Filial

12. februar 1988
Fuldmægtig Inga Anette Nielsen
Christianshavn Afdeling

12. februar 1988
Direktør J. Perno
Div. Servicecenter

16. februar 1988
Assistent Hanne Inger Nielsen
Helsingør Filial

24. februar 1988
Bestyrer Jes Jørgensen
Universitetspark Afdeling/Århus

25. februar 1988
Assistent Karen Koop
Langå Afdeling/Randers

26. februar 1988
Kontorchef Ernst Bornholdt
Inv/Kunder

28. februar 1988
Assistent Birte Nielsen
Int/Korrespondent-Relationer

1. februar 1988
Fuldmægtig Inge Johansen
Århus Filial

3. februar 1988
Fuldmægtig Arne Jacobsen
Personale-Afdelingen

5. februar 1988
Fru Bodil Johanne Hansen
Nysted Filial

6. februar 1988
Fuldmægtig Gunnar Olavi Nielsen
Universitetspark Afdeling/Århus

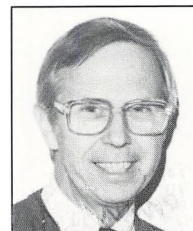

2. januar 1988
Direktør Bendt Hansen

1. februar 1988
Prokurist
Jørgen Koch Hansson
Juridisk Afdeling

25

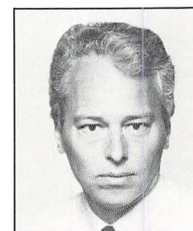
2. januar 1988
Fuldmægtig
Ernst Wessel Køhrsen
Åbenrå Filial

2. januar 1988
Bankbetjent
Hans F. Christensen
Kalunborg Filial

1. februar 1988
Fuldmægtig
Ingelise Andersen
Kalunborg Filial

1. februar 1988
Fuldmægtig
Poul Erik B. Pedersen
Gentofte Afdeling

1. februar 1988
Fuldmægtig
Preben Thomsen
Danmark/Private
Udvikling &
Markedsføring

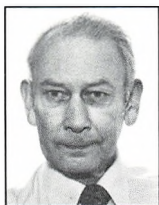

5. februar 1988
Assistent
Kirsten Jensen
Nørre Afdeling/Randers

15. februar 1988
Assistent
Karen Lis Lind
Odense Filial

DØDSFALD

Pens. bankbetjent Henry Schultz

Det var med stor sorg, vi modtog meddelelse om, at pensioneret bankbetjent Henry Schultz efter kort tids sygdom var afgået ved døden 21. oktober 1987, 72 år gammel.

Henry Schultz startede sin 53 år lange gerning i banken i 1930, og i mange år betjente han Hellerup, Svanemølle og Lyngbyvej afdelinger. Senere blev han pengevognschauffør, og fra 1973 til pensioneringen i 1982 var han i Hovedkassen, hvor han vil blive husket som en god og afholdt kollega og en pligtopfyldende mand over for banken.

Henry Schultz vil også blive husket for sit mangeårige arbejde i den nu nedlagte forening »Handelsbankens Bestillingsmænd«.

Æret være hans minde.

K.B.

Fuldmægtig Astrid Bang

Vor gode ven og kollega, fuldmægtig Astrid Bang, er død den 27. september 1987 i en alder af 52 år.

Astrid Bang stammede fra en gård ved Randers, men fik allerede i en tidlig alder ansættelse i Handelsbanken. Hun var mange år i Vesterport Afd., og fra 1981 lagde hun sin store arbejdskraft og hele engagementet i filialen i Hillerød.

Astrid Bang var meget afholdt og respekteret af bankens kunder. Hun var en dygtig og dynamisk medarbejder, der med perfektionisme overkom det utrolige og samtidig favnede os alle.

Vi vil mindes Astrid Bang for hendes lyse sind og altid gode humør. Astrid vil blive savnet længe.

Æret være hendes minde.

Personalet i Hillerød

Pens. prokurist Knud Mortensen

Den 4. oktober 1987 afgik pensioneret prokurist Knud Mortensen ved døden, 74 år gammel.

Knud Mortensen blev ansat i bankens Hovedsæde i 1938, hvor han i perioden indtil 1943 gjorde tjeneste i bl.a. Bogholderiet, Kassen og Kupon-Afdelingen. Fra 1943 til 1951 havde Knud Mortensen sit virke i Sydhavns Afd., hvor han i 1955 blev udnævnt til bogholder, og i 1961 blev han bestyrer i Charlottenlund Afd. I sine sidste år i banken var Knud Mortensen tilknyttet Remburs-Afdelingen, til han blev pensioneret i 1980.

Knud Mortensen var en stilsfærdig mand, der flittigt og loyalt gik op i sine opgaver. De medarbejdere, som har arbejdet sammen med ham i årenes løb, vil huske ham som en venlig og hjælpsom kollega.

F.H.

Pens. fuldmægtig Gudrun Jessen

Den 4. november 1987 afgik fhv. bankfuldmægtig Gudrun Jessen ved døden efter en tids svær sygdom, 56 år gammel.

Gudrun Jessen blev ansat som elev i Åbenrå Filialen i 1948. I 1955 flyttede hun til Esbjerg, hvor hun virkede til sin pensionering i 1985.

Banken betød meget for Gudrun Jessen, og hendes loyalitet over for den må betegnes som legendarisk. Hun var et ordensmenneske, og de mange - kolleger såvel som kunder - der kom i berøring med hende, respekterede hendes dygtighed og samvittighedsfulde udførelse af arbejdet.

G.F.

Pens. hovedkasserer Erik Møller

Den 16. oktober afgik hovedkasserer Erik Møller, Slagelse Filialen, ved døden, 76 år gammel.

Erik Møller blev ansat den 17.10. 1929 i Bankens for Slagelse og Omegn, der i 1974 fusionerede med Handelsbanken. Erik Møller har gjort hele udviklingen med - lige fra de høje pultes tid til det avancerede EDB. I mange år var han at finde i kassen, fra 1970 som hovedkasserer.

Erik Møller har altid udført et loyalt og samvittighedsfuldt arbejde og har i alle årene været en skattet medarbejder og kollega, lige som han var afholdt af filialens mange kunder. I sin lange periode i banken bestred Erik Møller også flere tillidshverv, bl.a. sad han i hele 24 år i bestyrelsen for Danske Bankfunktionærers Landsforening - Sjællands Søndre Kreds. Efter 47½ år i bankens tjeneste valgte Erik Møller at gå på pension den 1. maj 1977.

Efter pensioneringen bevarede han kontakten til banken og kom jævnligt på besøg - vi vil savne en god kollega.

Æret være hans minde.

K.H.

Pens. kontorbestyrer Knud Carlsen

Bestyrer Knud Carlsen var oprindelig kasserer i Holmegaard Sygekasse, et job han bestred med stor dygtighed. I kraft af sit gode kendskab til kundekredsen blev han i 1966 tilbudt jobbet som bestyrer for Fensmark Kontoret, som dengang havde en åbningstid fra kl. 15 til kl. 17.

I 1973 ændrede banken status fra kontor til filial og flyttede til nye lokaler, og Knud Carlsen blev bankbestyrer, indtil han kort efter gik på pension.

Knud Carlsen blev 84 år.

PENSIONERINGER

Pr. 1. oktober 1987
Assistent Mårita Bondeson, Vesterport Afdeling.
Fuldmægtig Holger Bosørup, Køge Filial.
Kasserer Eina Borregaard Hansen, Folehave Afdeling.
Filialdirektør Erik Hansen, Skagen Filial.
Fuldmægtig Rich Lund, Aabenraa Filial.

Pr. 1. november 1987
Assistent Gerda Nielsen, Køge Filial.
Fuldmægtig Ole Salomonsen, Inv./Depot- og Forvaltning.
Fuldmægtig Ib Simbold, Int./Internationale Betaiering.

Pr. 1. december 1987
Assistent Holger Christensen, Inv./Depot- og Forvaltning.

Pr. 1. februar 1988
Filialdirektør Villars Skantse, Ebeltoft Filial.

PÅ NYE POSTER

Fuldmægtig Knud Søgaard, Herfølge Filial tiltræder pr. 1/1 1988 som daglig leder af Haarlev Kontoret.

Fuldmægtig Zita Christensen, Herlev Ringvej Afdeling tiltræder job i Herlev Torv Afdeling.

Fuldmægtig Henning Juhl Jessen, Amager Torv Afdeling er pr. 1/12 d.å. udpeget til erhvervskonsulent i Amagergruppen.

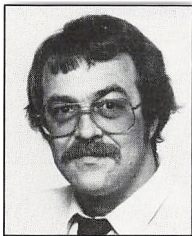
Fuldmægtig Hans E. Lauesen, Hedehusene Afdeling tiltræder stillingen som erhvervskonsulent i Herlev Torv Afdeling.

Fuldmægtig Ole Risum, St. Kongensgade Afdeling er pr. 1/11 d.å. udpeget til marketingmedarbejder.

Fuldmægtig Tommy Ravn, Godthåb Afdeling tiltræder nyt job i Gladsaxe Afdeling.

Aktiechef Torben Eggers, vekslerfirmaet Fl. G. Wulff, tiltræder pr. 1/11 som Deputy Vice President og Deputy Representative for Capital Markets i Tokyo Representative Office.

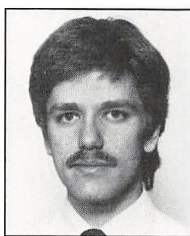
UDNÆVNELSER

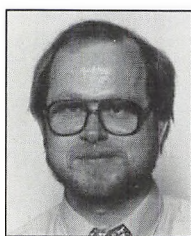
Prokurist Bjarne Henriksen (28), Silkeborg Filial, udnævnt til kontorchef pr. 1/6 d.å.

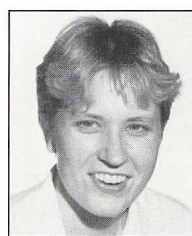
Fuldmægtig Hanne Koefoed Olsen (31), International/Arbitrage, er pr. 1/7 d.å. udnævnt til prokurist.

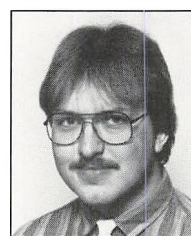
Fuldmægtig Erik Michael Kolster (28), International/Arbitrage, er pr. 1/7 d.å. udnævnt til prokurist.

Fuldmægtig Svend Erik Walther (34), International/Arbitrage, er pr. 1/7 d.å. udnævnt til prokurist.

Assistent Birgitte Nørhede Nielsen (28), er pr. 1/7 d.å. udnævnt til fuldmægtig.

Assistent Carsten Peitersen (25), International/Arbitrage, er pr. 1/7 d.å. udnævnt til fuldmægtig.

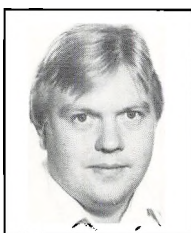
Prokurist Lisbeth Melkorsen (30), International/Arbitrage, er pr. 1/7 d.å. udnævnt til kontorchef.

Prokurist Jørgen Michael Klejnstrup (34), CHI Luxembourg, er pr. 1/8 d.å. udnævnt til kontorchef.

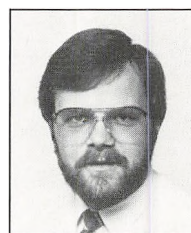
Fuldmægtig Michael Thulstrup (25), CHI Luxembourg, er pr. 1/8 d.å. udnævnt til Account Manager.

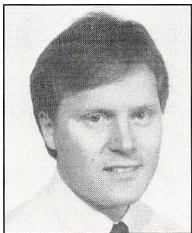
Fuldmægtig Jan Sabroe (33), er pr. 1/8 d.å. udnævnt til Account Manager.

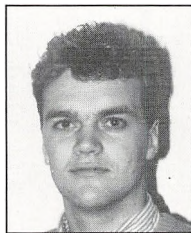
Fuldmægtig Henrik Bønnelykke (28), CHI Luxembourg, er pr. 1/8 d.å. udnævnt til Chief Dealer.

Fuldmægtig Per Grønbeek (33), CHI Luxembourg, er pr. 1/8 d.å. udnævnt til prokurist og Account Manager.

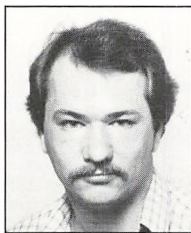
Fuldmægtig Claus Juel Hansen (29), Folehave Afdeling, er pr. 1/9 d.å. udnævnt til beslyrer.

Assistent Torben Kaag (25), Vanløse Afdeling, er pr. 7/9 d.å. udnævnt til fuldmægtig og daglig leder af Buddinge Afdeling.

Assistent Sussi U. Justesen (25), Ishøj Afdeling, er pr. 15/9 d.å. udnævnt til souschef i Albertslund Vest Afdeling.

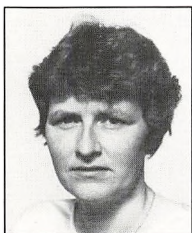
Assistent Andre Marek (29), TV-By Afdeling, er pr. 15/9 d.å. udnævnt til fuldmægtig og souschef.

Assistent Susanne Kristensen (31), Esbjerg Filial, er pr. 1/10 d.å. udnævnt til fuldmægtig.

Assistent Tove Andresen (39), Struer Filial, er pr. 1/10 d.å. udnævnt til fuldmægtig.

Assistent Jytte Helene Pløn (35), Padborg Filial, er pr. 1/10 d.å. udnævnt til fuldmægtig.

Assistent Marinus van Stuivenberg (37), Løgumkloster Filial, er pr. 1/10 d.å. udnævnt til fuldmægtig.

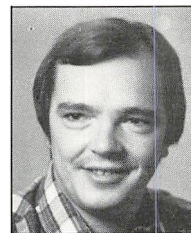
Fuldmægtig Lisbeth Wessing Pedersen (29), Gammeltorv Afdeling, er pr. 1/10 d.å. udnævnt til prokurist.

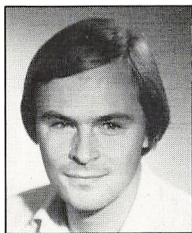
Fuldmægtig Svend Aage Kjær (47), Graasten Filial, er pr. 1/10 d.å. udnævnt til kontorchef.

Josianna Graffe, CHI Luxembourg, er pr. 1/10 d.å. udnævnt til Assistant Manager.

Assistent John Frank Langmaack (32), Fuengirola Representative Office, er pr. 1/10 d.å. udnævnt til Assistant Representative.

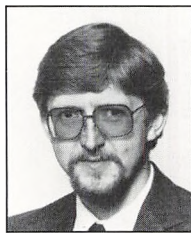
Systemkonstruktør Per Steen Andersen (34), Sc/Organisations-Afd., er pr. 1/10 d.å. udnævnt til chefplanlægger.

Chefplanlægger Per Bo Rasmussen (37), Sc/Organisations-Afd., er pr. 1/10 d.å. udnævnt til kontorchef.

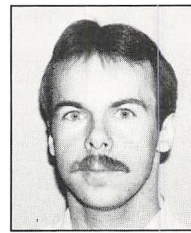
Assistent Ena Emma Benzen (47), International/Telex, er pr. 1/10 d.å. udnævnt til fuldmægtig.

Fuldmægtig Torben Djurs Christensen (40), International/Arbitrage, er pr. 1/10 d.å. udnævnt til prokurist.

Prokurist Poul-Erik Dacke, (40), International/Korrespondent-Relationer, er pr. 1/10 d.å. udnævnt til kontorchef.

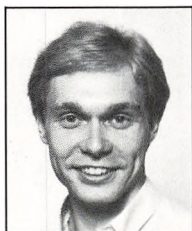
Assistent Bo Waimar (26), Nørrebro Afdeling, er pr. 1/10 d.å. udnævnt til souschef i Nørre Alle Afdeling.

Fuldmægtig Lars Carsten Pedersen (32), Jyderup Filial, er pr. 1/10 d.å. udnævnt til bestyrer af Gørlev Filial.

Fuldmægtig Ejlf Emdorf (36), Charlottehøj Afdeling, er pr. 1/10 d.å. udnævnt til souschef i Brabrand Afdeling.

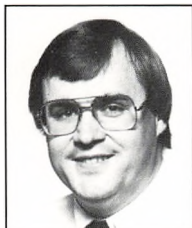
Fuldmægtig Tom Erik Rasmussen (28), Silkeborg Filial, er pr. 1/10 d.å. udnævnt til souschef i Ikast Filial.

Kok Marianne Palmer (36), Sc/Handels-Afdelingen/Kantiner, er pr. 1/10 d.å. udnævnt til kantinechef.

Assistent Lars Bo Christensen (27), Air Terminal Afdeling, er pr. 1/11 d.å. udnævnt til fuldmægtig og souschef i Borups Alle Afdeling.

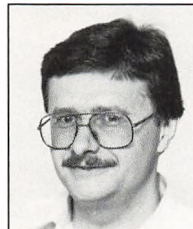
Fuldmægtig Kurt Rasmussen (36), Løgten Afdeling, er pr. 1/11 d.å. udnævnt til bestyrer.

Assistent Susanne Andreassen (38), Herlev Torv Afdeling, er pr. 1/11 d.å. udnævnt til fuldmægtig og souschef i Herlev Ringvej Afdeling.

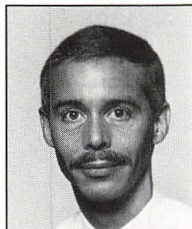
Assistent Ann Birgitte Engel (32), St. Kongensgade Ald., er pr. 1/11 d.å. udnævnt til fuldmægtig.

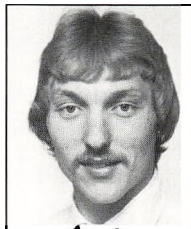
Assistent Ole Risum (36), St. Kongensgade Ald., er pr. 1/11 d.å. udnævnt til fuldmægtig.

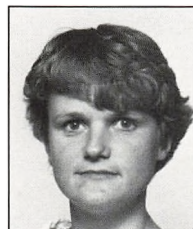
Assistent Helen Taylor (29), Investeringer/Merchant Bank, er pr. 1/11 d.å. udnævnt til fuldmægtig.

Fuldmægtig Valdemar Kling Riis (36), Helsingør Filial, er pr. 15/11 d.å. udnævnt til prokurist med samtidig rokering til Gammeltorv Afdeling.

Assistent Dan Gøtz Jørgensen (25), Tarup Afdeling, er pr. 9/11 d.å. udnævnt til fuldmægtig og ekspeditionsleder i Ringe Filial.

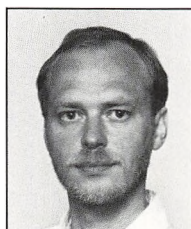
Assistent Randi Westergaard (32), Aabyhøj Afdeling, er pr. 15/11 d.å. udnævnt til fuldmægtig og ekspeditionsleder.

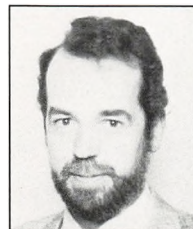
Prokurist Poul Skais (40), Amagerlorv Afdeling, er pr. 15/11 d.å. udnævnt til fagleder i Esbjerg Filial.

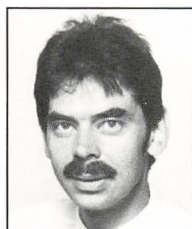
Fuldmægtig Else Blitsch (43), Brabrand Afdeling, er pr. 15/11 d.å. udnævnt til souschef i Charlottehøj Afdeling.

Systemkonstruktør Torben Gudmundsen (38), Sc/Organisations-Afd., er pr. 1/12 d.å. udnævnt til kontrolchef i Intern Revision/EDB-Revison.

Fuldmægtig Torkild Skovbølling (38), Int./International Network er pr. 1/12 d.å. udnævnt til fagleder i Vejle Filial.

Fuldmægtig Hans J. Mogensén (36), Vejle Filial, er pr. 1/12 d.å. udpeget til erhvervs-konsulent for Vejle-gruppen.

Assistent Bodil M. Estrup (26), Valby Afdeling, er pr. 2/12 d.å. udnævnt til fuldmægtig og souschef i Folehave Afdeling.

Fuldmægtig Jytte Semelin-Hansen (34), Solrød Center Afdeling, er pr. 1/1 1988 udnævnt til souschef i Herfølge Filial.

ENGLISH SUMMARY

Page 2 New appointments

General Manager Birte Roll Brandt has been appointed head of 'private' – the main supply system for personal customers and small businesses.

General Manager Per Asbjørn Nielsen has been appointed head of 'corporate customers'. He has also assumed responsibility for organising the new system for 'big business'. He will also continue as head of the existing Corporate Department.

Senior Managers Alex Rasmussen and Steen Hansen have been appointed departmental heads. They are already working on new assignments connected with Project Profitability, and have been released from their former responsibilities in the Domestic Division to allow them to devote their full energies to the new.

Page 3 A museum with a future

Shortly after the New Year, No. 34 Læderstræde will be the setting of a minor event in the cultural life of the country. The Copenhagen Handelsbank Museum will be throwing its doors wide open to the public.

BY PER BLICHFELDT

Up the stars to the first floor. A kindly man opens the door on a piece of living CHB history.

The staff, our customers, indeed anybody who is interested has a treat in store at this museum. Everything on display is original, and the interior is a model of good taste.

The driving force behind the establishment of this museum is Flemming Falk-Hansen, who has spent years zealously tracking down the many exhibits, but it is only recently he has seriously had the chance of completing his work.

The past lives on

"I always say that a man who doesn't know his past doesn't have a future, and I have always been very interested in history," says Flemming Falk-Hansen to *Vor Bank*. "We don't usually give much thought to all the people who've built the bank up stone by stone since its foundation in 1873 to what it is today, one of the country's biggest undertakings. Fortunately, there were a lot of people in those days with an urge to keep things. Without them, it would have been impossible to equip the museum so completely. Those were the days before they invented built-in obsolescence."

Unique

There is a unique reconstruction of the banking premises familiar to the public of that time. The counter on its carved pedestals and the sturdy brass signs telling the customer what went on behind the counter may be recognised by the viewers who followed 'Matador' (a popular television series). Yes! they are the same wrought-iron signs with our bank's name in *art nouveau* lettering – and the same umbrella stand and coat-hangers. They thought a lot of the comfort of customers in those days (as now). Just try the elegantly carved leather-upholstered chairs at each side of the handsome writing-stand, with its exquisite implements, pen and inkwell that served the customers so well for several generations.

The snaps was too cheap

The collection and maintenance of the bank's archives are one of the cornerstones of the museum (more about this later). Behind the counter, open on the cashier's desk, lies the bank's first cash ledger from 1873. The collection of the bank's first 'ledgers' is an interesting one. There are share ledgers, main ledgers, even a 'character' ledger, which quickens the imagination of the local historian.

For those of us who have grown up in the computer age, the handpicked collection of banking relics strewn around the tables and desks is perhaps of special interest. All of them are from the turn of the century – solid artifacts that are still in working order. This is true of the "breadloaf" (visitors are given an explanation), the pens and penholders, and even the leather case from 1890, which for 45 years was used to collect the mail from the post office in Købmagergade. We need not describe the whole of the premises. Suffice it to say that we have two handsome figures of a cashier and a chief clerk. Falk-Hansen says he has never had any trouble – either with them or the messenger.

The museum also contains a real boardroom from 1890, and a fascinating collection of various mechanical aids (bookkeeping machines, typewriters, etc.) from the 1890s up to the computer age. Finally, it has a good lecture room, where one can immerse oneself in a short history of the bank. Falk-Hansen reserves a special place in his heart for the less visual aspects of the museum. These are for the connoisseur, and fall under two main headings: the library, which with its many hundreds of volumes is an important source of material about the history of European banking; and the

archives, which contain correspondence from the first 25 years of the bank's existence and much, much more.

Page 6 40 Years is a Long Life in Banking

BY MALIN LINDGREN

Forty-three years ago Bendt Hansen, having just completed grammar school, went to Blågårds Training College to enroll. He was determined to become a teacher.

Today, a few weeks before his 40th anniversary, he is the chief executive of Copenhagen Handelsbank, a place where the country's businessmen are occasionally summoned, like humble schoolboys, to hear what the man behind the desk has to say. Have they passed or flunked in their efforts to master the stock exchange, the currency market, balance sheets and compound interest?

Talent and Hard Work

One of the reasons that the 58-year-old Bendt Hansen does not belong to the Teachers Union today is that patience is not one of his virtues. He is one of the rolling stones that gathers no moss. This tall, hard-working boss of the big bank has a lot of talent. Some people call this gardener's son from the suburb of Vanløse the "prize boy of the Danish banking world".

More to the point, and any rate more interesting, is the fact that he has worked his way right from the bottom to the top, something which most company directors would like to see their sons do before they take over the family business. But Mr. Hansen made his way to the top without the benefit of family connections. He is entirely selfmade, and on his way his salary has increased a thousandfold from the day when he started as a broker's boy – a fancy word for a messenger – with the firm of Vilhelm G. Hansen. He took this job while he was waiting to get into the training college so as to be able to pay his way at home. But, having carried a few official lists from the Stock Exchange and experienced the atmosphere behind the counter he was "hooked". And he has remained addicted to the world of high finance from the time he started as a pupil at the Banking School until today, where he is one of Denmark's decision makers and often on the front pages of the newspapers.

Proud of his Origins

Bendt Hansen comes from a modest home. His mother's profession was housewife, and his father was a gardener who worked for a nursery at Vanløse "all week including Sundays". He grew up with his younger sister in a flat in the working-class suburb of Brønshøj.

On January 2, 1948, Bendt Hansen started working for Copenhagen Handelsbank and he was soon promoted to senior bank clerk. After his military service – with the artillery at Ringsted – he was transferred to the Personnel Department at Head Office. He then worked at the Store Kongensgade Branch under Mr Glashoff, who later became Managing Director. His star continued to rise. The Securities Department, Foreign Exchange. The promotions came thick and fast. He was appointed manager and senior manager in the space of a single year. – And at 38 he became the youngest bank executive in the country of the largest bank in the country.

Ambition and Luck

Bendt Hansen has defined his career as a "mixture of ambition and luck". He has never denied that he is ambitious. There is nothing wrong with being competitive in his book. "People don't go to see a James Bond film to see the born loser." After many years of evening classes in French, he had made it to the 4th year of the 5-year course to become a state-authorized public translator. When he was asked whether he wanted to become head of the French correspondence department or to do banking, he made a decisive choice.

It was quite clear that the bank invested in him, and deliberately arranged to widen the horizons of this young high-flier. His international apprenticeship was completed by a year with Deutsche Bank in Hamburg followed by a stint with Swiss Bank Corporation.

The Body Behind

Bendt Hansen is a tall, heavy man. He has the kind of body which a famous Danish actor once said was required for a leading part. But even in a relaxed conversation he usually keeps a firm grip on the arm rest of his chair. This may be taken as preparedness for attack in a man who in the opinion of some people "devours a medium-size company for lunch" and whom the newspapers have named "the smiling killer". Or perhaps this slightly defensive attitude is a sign of his desire to keep a small piece of his hinterland very private.

Patriotic

Bendt Hansen does not as so many others wear the Rotary button in his lapel. "Fraternalities for mutual assistance make a banker vulnerable." The red and white flag-pin in his lapel is the emblem of the association "Safeguard Denmark". The old artilleryman is very patriotic and was one of the founders of the group 'Mars and Mercury' where officers and leading businessmen meet. "You have to choose sides today."

Bendt Hansen is militant, but his reception of his appointed successor, Hans Ejvind Hansen, also shows that he has what is known as moral fibre. There are no tribal wars at Holmens Kanal. Perhaps the senior chief executive even feels relieved that he is no longer alone in making all the decisions. He now has time for what the former Swedish prime minister, Tage Erlander, once called reflection. His surroundings are certainly beautiful. The large office with the yellow wainscoted walls. The modern Danish paintings by the Corner group. The beautiful orchid on the hand-crafted desk.

He has travelled a long way to his position at the top which he will be leaving in a few years, without, apparently, looking back in sorrow.

Page 9 Santa Claus and the Pixy

The author of this year's Christmas story is Iørn Piø, who is a researcher into folklore.

He is well known in Denmark as a broadcaster, and he has done programmes on both radio and television about Christmas. Iørn Piø is archivist for the Danish Folklore Collection and chairman of the Association for Denmark's Folklore. In 1985, he received his Ph.D. from Odense University for a treatise on Danish folk songs.

In November of this year, Iørn Piø received the Popular Science Award, which is presented by the non-fiction group of the Danish Association of Authors. He is the author of 'The Pixy' and 'The Who, What and Why of Christmas'.

This story is taken from Iørn Piø's new book 'The Story of Father Christmas'. The book, which has been written for older children, will not be on the bookstands until Christmas 1988, but *Vor Bank* has been allowed to borrow this excerpt from the manuscript.

BY IØRN PIØ

Once upon a time, there was a professor in New York who was a good story

teller. His wife's family was descended from the first Dutchmen who emigrated to the United States. They were the ones who, in 1626, founded a town called *New Amsterdam*. Later, the English renamed it *New York*, for the English soon controlled everything and everybody in North America.

The Dutch immigrants retained the old Catholic tradition of *Sankt Nikolaus*, who brought the children presents at Christmas. Some of them called him *Saint Nicholas*, including the professor's family. The English influence was so great that the six children in the family received their Christmas presents on Christmas Day, that is on December 25th. The English – and, incidentally, the Scots as well – had abandoned the children's saint and his feast day on December 6th as the day for exchanging presents. This was even before they left for the New World.

At Christmas 1822, the professor wrote a poem for his children. It was about how he had seen Saint Nicholas one Christmas Eve. It was quiet in the house. The children had carefully hung their stockings by the fireplace. They had been hoping that Saint Nicholas would soon come, but now they had fallen asleep.

Suddenly, their father, who had also gone to bed, heard somebody pottering about outside. He looked out the window. It was snowing. Then he caught sight of a little sleigh and eight small reindeer. The driver was a little old man. He whistled and shouted at the reindeer, whose names were Dasher, Dancer, Prancer, Vixen, Comet, Cupid, Donder and Blitzen.

In 1823, the poem about *Saint Nicholas* was published in a magazine. But it was not until 1848, when a publisher got an artist to illustrate it, that it really became well known throughout the United States. The funny thing was that the little book that was the result came to be called *Santa Claus*. That was how the Americans pronounced *Sinterklaas*, which is another Dutch name for *Saint Nicholas*.

After 1848, the book was a great success all over America. Today, all American children can recite the first two lines of the poem:

"Twas the night before Christmas
and all through the house,
Not a creature was stirring, not
even a mouse."

Father Christmas

The professor's description of Santa Claus gave American illustrators a lot of good ideas. One of these illustrators was particularly popular. For no less

than 33 years beginning in 1853, he depicted Santa Claus in many different situations in a very popular weekly. He was the first to show Santa Claus with a sprig of holly in his cap. It was something he had seen in some books with pictures of the Christmas processions that had been known in England and Scotland since the Middle Ages. All kinds of figures took part in these processions, including one *Father Christmas*. He had a sprig of holly in his cap, a bowl of punch for the Christmas party under his arm, and a big log on his shoulder for the fire. He did not have anything to do with Christmas presents.

In the 1880s and 1890s, Santa Claus also became known in Europe. In 1886, he made his first appearance in a Danish magazine, which brought a series of illustrations called "Christmas in Many Countries". They depicted "Sankt Nikolaus or Santa Claus, the kindly bishop who comes with toys in his arms and a rod on his back, in France dressed as a bishop with mitre and cloak, in America as a jolly old codger in a fur cap and jacket."

Some years later – it was in 1898 – a Norwegian-Danish artist decided that the jolly Father Christmas with the fur cap and the reindeer lived in Greenland. And he was helped not only by the *Christmas angel* but the *Christmas pixy*.

Although Santa Claus is an American invention, he owes – as we have seen – a great deal to the English and the Dutch.

And the professor, whose wife was from an old Dutch family, called two of the reindeer, *Donder* and *Blitzen*, which are the German-Dutch words for *Thunder* and *Lightning*.

The Christmas pixy was invented by some Danish artists in the beginning of the 1800s. The idea of this little bearer of gifts came from the old stories people had been telling about the *pixy* for centuries. Every farm worthy of the name had its own pixy. The pixy was a little household god. One could also call him a mascot. It brought good luck to have a pixy living on the farm. The pixy as a bearer of gifts was depicted as the artist imagined one of these *farm pixies* looked like: an old man with a white beard, but no bigger than a boy of ten or twelve. He was dressed in a grey jersey and grey breeches, a red cap and red hose, and black clogs.

So he was quite different from the big, grown-up Father Christmas.

Some artists were quick to turn the Christmas pixy into Father Christmas's companion and helper. Others

depicted the pixy on a sledge, just as Father Christmas came riding in a sleigh. But whereas Father Christmas is pulled by reindeer, the Christmas pixy is pulled by a Christmas goose.

Ever since about 1900 Danish artists have been trying to outdo each other in a constant quest to find some novel way of presenting both Father Christmas and the Christmas pixy.

Confusion becomes total when Father Christmas is clad in the pixy's original farmhouse attire. This happens so often that many people find the two synonymous. *Jule-manden* becomes *jule-nissen* or just plain *nissen*.

Page 12 Express Loans

Handels Finans, a subsidiary of Copenhagen Handelsbank, has got off to a flying start. There is a great demand for the company's Express Loans, which can be for anything from 1,500 to 20,000 kroner.

BY PER BLICHFELDT

Who said it can be a long time from the first glimmer of an idea to the launching of the finished project in a big organisation like Copenhagen Handelsbank?

In the case of Handels Finans A/S, it is far from the truth. A little over a year ago, somebody had the obvious idea (obvious with the benefit of hindsight) that Copenhagen Handelsbank should be able to lend money to clients at the point of sale. Here and now.

As early as February 16th, the first Express Loan was granted. Since July 1st, Handels Finans has had countrywide coverage. And it has now moved into attractive new premises, where some forty-five staff are working at full steam to service the approximately 450 retail outlets attached to the scheme.

Quick off the mark

As soon as the necessary decisions were made, they were speedily put into effect. Everything was done in the right spirit of profitability. And while on the subject of profitability, if anyone should still be in any doubt as to what is meant by 'islands', then they should study Handels Finans. It is a little 'speciality bank within the bank' with optimum product expertise within its field and the maximum will and ability to meet customers on their own ground and fulfil their wishes here and now (which does not mean that every loan application is approved).

"The philosophy behind Handels Finans is that we are at the point of sale,

where the immediate need for finance arises," says Alex Rasmussen, the general manager, whom *Vor Bank* waylaid between meetings, along with Poul Koss, the credit manager, Ib Franzmann, who will be taking over as permanent credit manager on January 1st, and Niels Grastengaard, head of administration.

Pioneering spirit

"The project has been imbued with a wonderful pioneering spirit," says Poul Koss. It has been a very positive experience, and we would never have succeeded without the fantastic commitment demonstrated by everyone involved."

"I think it's true to say that we have achieved the very near ideal image of a company which is professional, speedy and efficient," adds Alex Rasmussen. "So far we're the only ones on the market offering the concept of the 'here-and-now-loan' at the point of sale, while stressing that the approval of the loan does not put the customer under an obligation to buy."

One of your major selling points is that the customer receives a reply to his loan application within fifteen minutes. How do you manage that?

"The procedure is for the shop to ring to our consultants. On the basis of the information in the application and a check with Riber's, the Danish credit-rating company, we give the customer a score. The method of scoring is of course a commercial secret, but we are constantly developing the method to find just the right level. In fact, every day we glean new experience for the criteria for a 'yes' or a 'no'.

The customer's choice

When the project was launched, some voices expressed scepticism about whether there was in fact a market for these loans. They have been put to shame. But, with all due respect for the fact that you're at the cheaper end of the consumer credit market, what is it that induces people to pay more for a loan than it would cost if they got it from their normal bank?

"There may be many good reasons. There's a general tendency for people to seek credit from a number of different sources. Besides bank loans, they make use of credit cards, finance companies and so on. This has nothing to do with their being bad payers. Many of the customers of Handels Finans would be welcome as customers of Copenhagen Handelsbank.

Are you blamed for having taken advantage of a hole in the 'potato cure'?

"I'm not sure I like they way that ques-

tion is formulated. True enough we've taken advantage of the vacuum that arose from the setback to in-house credit cards, but our concept has been fully approved by the consumer ombudsman – in writing," Alex Rasmussen insists.

What about profits?

"The long-term prospects are good. It's clear that the financial statements for 1987 will not show a typical pattern of earnings. We've gone through a period of establishment and expansion. We've moved into new premises, and so on. But we're well satisfied with the budget for 1988, and we believe that Handels Finans has a rosy future," Alex Rasmussen says in conclusion.

Page 14 When the Bank comes knocking

The work of the business consultants is in focus because their activities point straight in the direction of "The New Bank". *Vor Bank* has visited Kim Madsen, business consultant with the Birkerød group.

BY PER BLICHFELDT

Some investigations we carried out in 1986 show that the public considers Copenhagen Handelsbank to be a dependable, respectable bank. But it is not often anybody from the bank comes calling.

As you all know, a lot of effort is being devoted to changing this. One of the more interesting attempts involved the establishment of a new extrovert breed: the business consultant.

Vor Bank called on one of our thirty-one business consultants, Kim Høgh Madsen (41), who represents the Birkerød group, at his office at the Allerød Branch.

"The business consultants started their training as early as the beginning of 1987. I started on October 1st after several years as a staff consultant with the Personnel Department," Kim told us. "My main job is to drum up business. Copenhagen Handelsbank has to make its mark locally as a dynamic, outgoing organisation. This means what we have to meet potential customers – but we don't forget our existing ones, I can tell you. In other words, we have to go *out* to the customers – make ourselves visible in the area. My job is to see that the calling programme is properly carried out. It's a very exciting challenge."

Per Asbjørn: Important Function

“Obviously, we follow the work of the business consultants and their results with the greatest interest,” says Per Asbjørn Nielsen, relatively new general manager in charge of two coming supply systems, *Mid Market* and *Big Business*. “We shall accumulate the experience we reap in the front line, and refine the various profiles our coming ‘client managers’ are going to have in the ‘new’ bank. From now on, we are going to be much more offensive, so we shall need many people of this type. The time is past when we can wait for the business to come to us.”

A client a day

But back to Kim Madsen, who tells us: “In our group, we’ve set ourselves the target of visiting just over one hundred potential customers between October 15th and the New Year. It looks as if we’ll meet our target. That’s an average of one call a day.”

What does a typical ‘caller group’ look like?

“It will usually consist of the branch manager, the deputy manager, the various section leaders and myself – not necessarily all at once.

Is it too early to ask about tangible results?

“No. Fortunately, I can give you several examples proving that it really does help to go calling. The other day, I was out at a big combined-heat-and-power station. They had been granted credit facilities by another bank, but that didn’t stop them from opening a Working account. They will soon receive a call from the Tele-Bank group, and they’ve already phoned one of our branches for a money-market quote.

“The third example shows how important it is not to neglect existing customers on your calling programme. While visiting one of the bank’s customers – a company with twenty employees and, incidentally, self-financing – the owner told us that he was planning to introduce a general pension scheme. ‘Wait a minute,’ we said, ‘we can do that too.’ And we’re working on that one at the moment.”

Psychological barrier

You spoke before of a psychological barrier. I suppose this appears the moment you lift the phone to speak to someone you don’t know?

“To some extent that’s true. But salesmanship, like any other game, has its own rules. When you’re sitting alone in the office, it’s only natural to feel dispirited by three or four rejections in a row. However, as soon as the ‘new’ bank is a reality, I envisage that

every corporate centre will have a number of ‘client managers’ who can give one another mutual support.

Page 16 They kept their nerve in Holmens Kanal

It was panic stations and shades of 1929 on a day in October that came to be known throughout the financial world as Black Monday. From America came pictures of a desperate investor who had shot his broker, and reports from London, Tokyo and New York told of pandemonium on the exchanges and pallid dealers with rings under their eyes. What was it like in Holmens Kanal? *Vor Bank* has asked Michael Jensen (25), a dealer with our stockbroking company, COCO Securities.

BY XENIA WIETH

“It wasn’t really that hectic. But I knew I had been to work when I got home in the evenings,” says Michael, Not looking the least perturbed as he thinks back on the ten days that shook the exchanges in October. “We take things easier here. There was no inkling of the hysteria and nervous collapse we saw on the footage from London and New York.”

When did you realise what was happening?

“It had already started on Friday when the New York Stock Exchange closed. Equities went on falling on Monday and Tuesday, but it wasn’t until Wednesday that things began to look really serious. The demand for bonds started to rocket, because people were dumping their shares,” continues Michael, who works in the bond department at COCO Securities.

Close to the USA

The eyes of our dealers were fixed on the USA, even though interest had shortly before been concentrated on the opening of the Folketing.

“We usually follow American interest rates pretty closely in the summer, since there’s not much going on the political arena at home. We had just started to shift our attention to Christiansborg when it happened. It meant that we suddenly had to keep a very watchful eye on developments both here and in the United States. In this job, you don’t have time to read the sports pages,” Michael adds.

Homework

The dealers arrived before 7.30 in the morning to discuss the latest situation. They usually talked until around 10.30 when the Tokyo exchange closed.

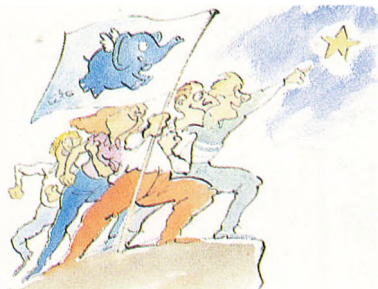
“Then we got started. The thing was to have the quickest screen reaction. If you have to wait just a minute or two for the latest prices, you’re dead. We made particular use of the Telerate screen, which is in the Foreign Securities Department. Our teamwork with them and the shares people was, by the way, of a high order. It was fun while it lasted. Of course, we were all working under pressure and the days were long. But we talked a lot – with each other and with the customers.”

Healthy medicine

Nosediving share prices were also the main topic of conversation during leisure hours. Usually, Michael does not talk shop outside working hours. “But for the first time, I found myself taking the job with me home. I discussed the situation on the stock markets with my friends, and I discovered that they knew more about economics than I had previously suspected. You go round thinking you’re an expert – but ‘ordinary people’ do actually know what’s going on,” he says.

“Everyone knew the US trade figures would be bad. And after seven years of unbroken bull markets, the crunch just had to come at some point. But nobody had foreseen what actually happened, and the reactions fed on themselves around the globe. They said we had a stable economy. They said the Wall Street Crash could never repeat itself. Well, we saw something that was very much like it. It was straight out of the textbooks.”

Michael thinks the panic has had its good sides. “There has been a shake out of small speculators, and they’re the ones who ruin the market. They needed a rap on the knuckles. I also think it’s taught us that we are part of the global economy. We cannot leave the club, because everything fits together. Well, we saw that, didn’t we!”

'Optimister' - tegnet af Knud Andersen, Gangart, som et muntert indslag til et af bankens møder om Projekt Lønsomhed.

Indhold	Side
Nye chefer	2
Et museum med fremtid	3
Et langt bankliv	6
Santa Claus og nissen	9
Ekspres-selskab	12
Når banken banker	14
Nerverne holdt	16
Banken Rundt	17
Sporten	19
Personalia	20
English Summary	23

Oversættelser:
Handelsbankens Oversættelsesafdeling

